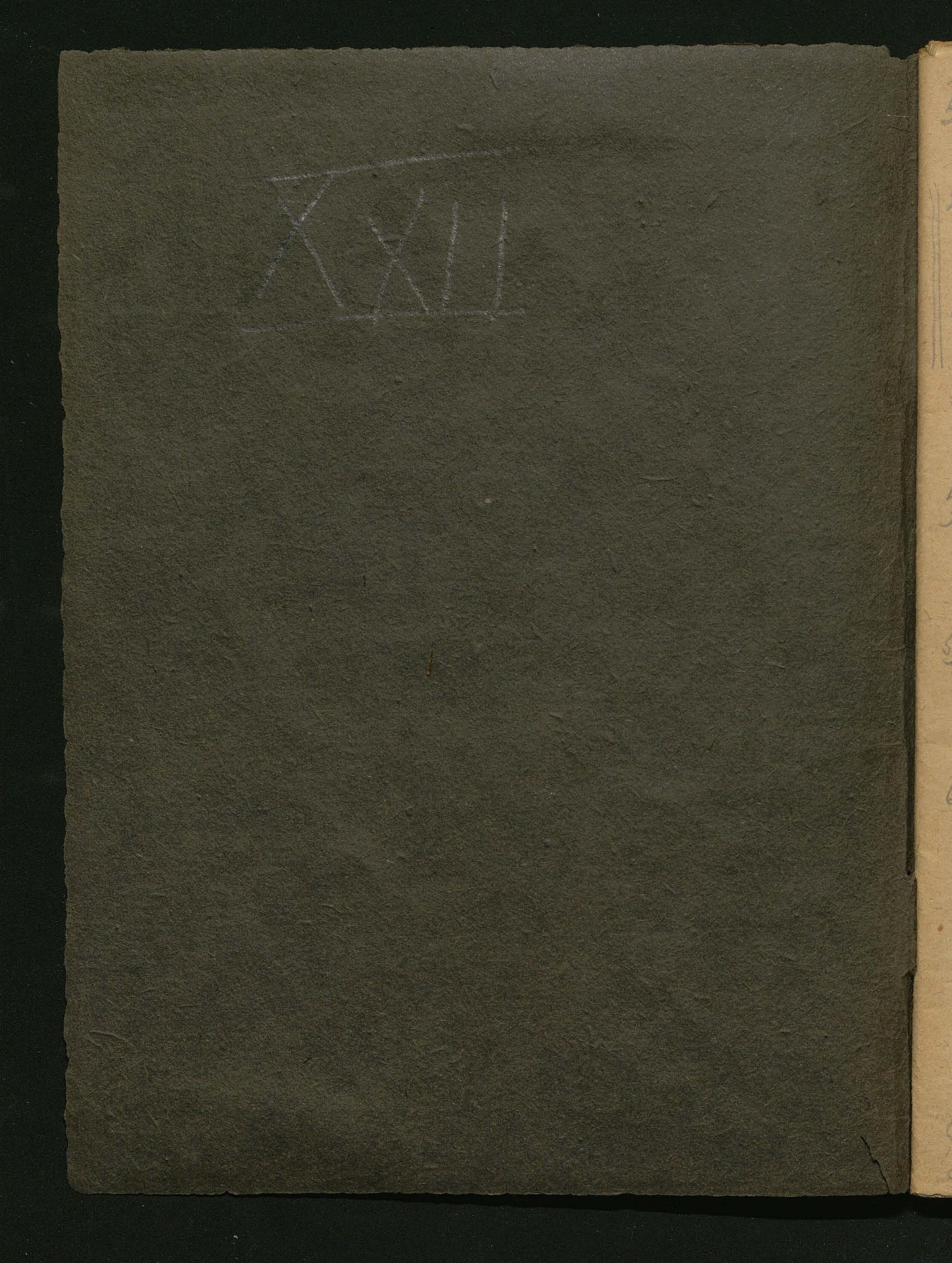
XXII

[Benedykt Bornstein]

XXII

„Rzeczy przeciwstawne złączenia" (a/a+b) 1 ~~2~~ 1

1) Absolut i fenomeny, działanie przezwyciężania i do-

XXII

Augustyn.
„Noli foras ire, in te [illegible] redi, in interiore homine habitat veritas"

2) ~~[illegible]~~ -kronskiego (przypadku) w związku z problemem absolutności części i całości (np. zastępowanie pojęcia całościowego przez zakres). W ten sposób strukturę ~~całości~~ części (treści) przenosimy na strukturę całości (treść i zakres)

[illegible]

3) Mathesis universalis.

4) Podział metafizyczny pojęcia (całościowego) wg. substancji (całość, różnica składników, składnik). Fenomenizacja absolutu. A jako B(AB), A w świetle (oświetlone przez) B

5) Symplifikacja (przejście od całości do części, od złoż. do prostego)
ab < a
a < a+b
(emanacja) fenomenizacja
Komplikacja (" + części do całości)
(ewolucja)
absolutyzacja (czy to nie byłaby nowa fenomenizacja)

6) Logika żywa

Formuła absorpcji jako formuła abstrakcji
Formuła abstrakcji jako formuła fenomenizacji
Fenotyp biologiczny a abstrakcja (pojmowanie)

7) Argumenty na korzyść adekw. pomiędzy myśli i bytu

8) Metaf. jako część ontologii — Kateg. [illegible] ontol.

9) Kateg-y: układ [illegible] — metafizyka — [illegible] ontolog.

[Benedykt Bornstein]

Bóg jest wszystkiem we wszystkiem. To znaczy
że we wszystkiem jest wszystko (ἐν πᾶσι πάντα), a w każdym
razie u podstawy wszystkiego jest wszystko

---

2 znaczenia teorji: Kategorjalny
10 Logika geometryczna jako Kategorjologja a jako Kat.
gnozeologiczna i ontologiczna (a więc inaczej).
Kat. jako konst. [illegible] fotografji kometycznej.

---

11 Homologia i analogia.
Dualność to analogja. Ta sama rola (ta sama
funkcja) kategorjalna przy różnych elementach.
Te różne elementy (neuroderma, ektoderma itd.)
to punkty i proste. Dwa różne organizmy to
treści i zakresy; ta sama rola kategorjalna, to
np. rodzaje i gatunki.
Homologja to te też same elementy w różnych rolach
(treść i zakres), te same wrony, ~~te same elementy~~
w rozmaitych funkcjach (gatunki $a+b$ i ogól. nie gatunki $a+b$
treściowe zakresowe

Świat pojęć i świat przedmiotów jako świat klas
Stosunek m. pojęciem a przedmiotem, jak stos. dualny
Oraz inny stos. " " jako st. homogr.

2 3

Idea metafizyki naukowej. Opojęcie absolutu
Dialektyczny charakter logiki matematycznej
Śmierć jako metateza (ęzchatoteza)
[Zbadać jakościowe elementy w mat. ilościowej (arytm. i teorj mnog. niesk.)]
Dialektyka i jej historia i istota (dial. a teorja poznania i hyb. ~~Głęb.~~ Nauk głębi.

Mathesis universalis
Matematyka a humanistyka
Zmatematyzowane filozofje

Siły łączące i rozłączające (biegunny) (P/q — symbol sił rozłączających; symbol rozdziału)
ab — siła łącząca a i b w $a+b$
$a'b'$ — siła rozłączająca a i b [$a'b' = (a+b)'$]
Dualności łączą, negacje rozłączają (czyli efektem = swem bieg)
0 i 1 w których dualność = negacja są el. łączącemi ~~...~~ i rozłączającemi. [$0 = 1$ to ogół wszystk. sił łącz. i rozłącz.] $0 = aa'$ łączy a i a' w $\frac{1}{a+a'}$, $0 = bb'$ — rozłącza $\frac{1}{a+a'}$ jednoczy

---

Homografią jest stos. między prost. i złoż. elementami a więc stosunek środ. nat. współrzędnych (głównego i skoncznego)

25. VI. 45

Dwa znaczenia terminu „Kategorjalny":

1) Kategorjalny — jako ścisły (~~regjonalny~~)

2) Kategorjalny — najwyższy

1) ~~jest~~ Kategorjalny — międzyregjonalny (ontologiczna)

2) " — wewnątrzregjonalny

9. VII. 45

Logika formalna to nauka o przedmiotach, albo raczej pojęcia ze natury ponadregjonalnej. ~~Logika jest tedy nauką~~ ~~o poj~~ Podział pojęć jest podziałem ich przedmiotów: pojęcia konkretne, to pojęcia o przedmiotach konkretnych i t. p. Stosunki między pojęciami, to stosunki między ich przedmiotami. Pojęcie ściślejsze, to pojęcie którego element jest ściślejszy i t. d. Logika jest nauką przedmiotową, nauką o przedmiotach wogóle, o różnych sposobach bytowania, to nauka o kategorjach i o związkach między niemi ~~itd~~. Rozmaite logiki, względ. a priori. (Dynamiczna i adynamiczna)

Pozatem:

Logika jako nauka o naczelnych poznaniu, o pojęciach

jako takich, ich związkach. Logika z tem związana jest teorją pojęcia wogóle, ta zaś częścią nauki o przedmiotach czyli Kategoryologji wogóle = ontologji

→ O przedmiotach wogóle:

2) w danej dziedzinie (Kateg. ont. regjonalne)

1) o Kategoryach wogóle (Kat. pan ontologiczna)

Stosunek treści do zakresu jest stosunkiem pojęcia do jego przedmiotu i ten stosunek jest tu dualnością

A homograficzny stosunek ? przy istnieniu

W pojęciach jednostkowych też dualność

pojęcie $\underline{a}$ i przedmiot $\underline{a}$ $(= a + 0)$

Jedność nauk filozoficznych

25. VIII. 45.

Typy i hierarchja 0 i 1.

0 = 1 może być odniesione nie do rzeczywistości, a tylko do absolutu ad extra

Podział logik:

1) klasyczna, niepełna
2) pełna, w której wszelkie elem. skończony $\neq 0$, $\neq 1$
3) " w której el. wiadomo być, czy mogą być $= 0$ i $= 1$

4) logikę dialekt, w której el. prosto = 0 = 1

5) logikę absolutu, w której $a = a'$ czyli $0 = 1$

Jeżeli dany był system nie był dialektyczny wtedy w stosunku do elem. wolnych $0 = 1$ występuje jako 1.

Stopnie = potęgi el. wo-ych.

a – pierwiastki, II potęga $a+a'=1$, $aa'=0$.

ab, $a'b'$ pierwiastki $ab+a'b'$

$a+b$ $a'+b'$ " $(a+b)(a'+b')$

Potęgi zaś są ujemne $aa' = a^{-2} = ~~a^{\frac{1}{2}}~~ \frac{1}{a^2}$

Już w samym zeszycie ([illegible] 1) mamy dwoistościowość, gdyż ~~tam~~ 0 i jego biegun były równoważne. 0_1 ~~[illegible]~~ jest realne wzgl. 1, 0_2 jest wzgl. 1 – negatywne.

Logika wobec tego, że oprócz a zakłada i b oraz a+b, ab itd. ~~jest~~ umożliwia wyższą ($(a+b)(a'+b')$) itd. i syntezę – jest logiką syntetyczną, genetyczną i [illegible].

1) Zakładając $a, b, a+b, ab, a', b'$, a więc 0 i 1 jako wielkości i $a+a'$ (=1) i aa' (=0),

tem samem geometrycznie dochodzimy do $0 = 1$, bez przyjmowania dialektycznego stosunku $a < a'$ i $a' < a$ czyli $a = a'$; ~~a tylko~~ algebraicznie mamy to tylko w założeniu $0 < 1$. Jedności tej ciągle jeszcze brak w naukach najbardziej rozwiniętym.

Przez dane uogólnienie środka współrzędnych jako $0 = 0_1 + 0_2$ nie przeoczamy, że to minimum bytowe nie jest równocześnie i maksim. bytowem; podobnie jest $ab < a$ nie przeszkadza mówić, że również $a < ab$, lub jak w przyrodzie

4

$a < b$ mamy $a' + b = 1$ czyli $1 < a' + b$.

To $0 = 1$ rozumiemy jako równowagę ciężenia i pchnięć między 0 i 1 ($0 < 1$ i $1 < 0$). Z tego konkretu raz 0, raz 1 jest górą. Nietylko 0 zawiera się w 1, lecz i 1 w 0. Zero spycha w dół, zostaje 1. Moment zero wyabstrahuje się z 1, wymarł się na plan genowy (Dwa plany: fenotyp i genotyp, aktualny i potencj.)

Z tego konkretu najwyższego $0 = 1$ wyłania się świat Kategoryj. Kategorje proste na osiach górnych, Kat. złożone na osiach niższych.

Wszystkie 0 zrównoważą się i identyfikują dopiero w absolucie w $0 = 1$; to samo dotyczy jedności oraz wielości. W rozwinięciu, w świecie Kategoryj i rzeczy, wszystko [illegible] zero z jednościami, lecz i same się przedstawiają różne Kategorje. Dlatego też w rozwinięciu Kategoryjalnym $0 = 1$ raz występuje jako 0 (wobec el. prostych), raz jako 1 (wobec el. złożonych). Por. teorję typów Russela.

[0] jako idea complete zawiera w sobie 1

$0 = 1$ — ambiwalencja Freud, różowość u Mendel., barwa szara i t.p.

Rozwój $0 = 1$ a syntetyczność rzędów i elementów (a na $a + b$ i $a + b'$)

Potęgi 0 i 1.

Dedukcja a ewolucja

Kategorje

A elementy
- 2 Materja i forma (a i b) 1
- Substancja i cecha — jedność (całość) — wiel. (rozn.) toż[s]. — różność
- (przyczyna i skutek — złożone Kategorje)
- jakości [+ − 0, ∞] [poz. neg. —]

B działania i wytwory [+, X i ÷] czyli złoż. elem

C stosunki

całość, wspólność

Kategorje: porządek, hierarchiczność, dualność (analogja i t.g.), celowość

Rozwój zasad z nauki pewności

Rozwój = dzielenie się, pierwiastkowanie od 0 = 1 do ∞, 6 (pierw.)

{ pierwotne, czas, liczba, stopień }

A

Ist. Subst. (całość) — cecha (współcz.) (Kateg. i Substr. (całość i współcz.))

mat. forma mat. forma

proste { b a b a / b' a' b' a' }

S. złożone = wytwory { a+b ab } stosunki związki (siły)

absolutne
$a+a' = 0_{aa'}$ (mat. w for.) $1_{aa'}$ (w mat. formie)
$b+b' = 0_{bb'}$ (m. w for.) $1_{bb'}$
$(a+b)(a'+b')$ oś sk. $a'b+ab'$
$(a+b')(a'+b)$ oś sk. $ab+a'b'$

$0=1$ $0=1$

B

Stosunki $<$ i $>$ oraz $=$ (Różne.. równość i identyczność)

a bieguność, dualność, negacja

C

Działania i wytwory ' + X, potęg. pierw., neg.

(subj. [akt, treść], przedmiot, substrat)

Struktury [sto związki stosunków, stos. myśl. stos. tyle działań przyczynowość, całości]

1. Działania i 2. ich wytwory (elementy)
3. Stosunki.
4. Struktury

12. X. 45.

$(a = b) = (a < b) + (b < a)$

a) z wzajemnej przewagi (walki) — harmonji

b) z wzajemnego oddziaływania (przyczynowości) — paralelizm (odpowiedniość)

jedność przeciwieństw

Przyczyna — skutek, ab i a+b — dualny stosunek

3 zera: 1) zero modułowe

2) zero hierarchiczne (minimalne)

3) zero rozwojowe

Zera owe jako zera rozwojowe (iloczyny) są równoważne. Wobec tego i wszystkie cztery zera są równoważne z tego punktu widzenia. Z innych punktów widzenia (1 i 2) zera te nie są równoważne, lecz sprawy te w algebrze logiki nie są brane pod uwagę wobec nierozróżniania 4 zer, jako zer z punktu widzenia 3) równoważnych.

$\hat{0} = \hat{1}$ i $\check{1} = \check{0}$ jako przyczyna i skutek immanentny (skakanie — skok)

$1_{aa'}$ i $1_{bb'}$ jako mnożenie ∞-e liczb nieparzystych i parzystych

b

a' a

b'

Obwersja, otrzymana gdy $(a')' = a$, jest dualnością tylko:

S jest P = S nie jest nie P

$\bar{a}'$ | a
$\bar{a}$ —— a

S jest P = S nie jest nie P
S nie jest P

obie prawdziwe

S jest P
S jest nie-P

obie błędne

$(\overset{+}{a})(\bar{a}')$ – zasada sprzeczności

$(a')(a')'$ – obie prawdziwe

$(a)(a')$ – obie błędne

Trzeba odróżniać $(a)'$ od $(a')^{+}$, uważając, że cecha może być tylko brakiem, a nie negacją. Negacją może być tylko sądzenie (nie przypisywanie cechy).

ziemia — suche — ogień
zimno — ciepło
woda — wilgotne — powietrze

Metafizyka (=ontologja) a świat realny

I
Ontologja uniwersalna, jako metaf. ogólna. Droga do niej. Logika. Sama
ścisłość nie wystarcza. Logika geometryczna kategorjalna = Kat. geom logiczna.
Jej zontologizowanie. Ontologja = geometrja ontologiczna. Archegram. Struktury
1 strukt. podst. (rozwinięć) 4–5 elem. Dichotomja i tetrachotomja. 5 Kategorji } Struktura 10° element.
Logika klas. wąska, ryzygot. Hegel. 2 syntezy. 5 Kategorji.
Natura metatelej (negacja prototypy) przyczyny: brak odpow., brak stopnia, brak ruchu, brak charakteru,
brak moralności, brak bezpartyjność. 10 elem. struktura w Kątach. Barwy. Płciowość
II Natura eschatotelej (c. d.). Pokrewieństwo z prototyp. Jakość całościowa. Gestaltqualität.
1 = a + a'. Wszystko i nic (totum et aliquod non sunt idem). Natura mezotelej (ambiwalencje,
ambitendencje). Pustość, głębia. Charakter mieszany. Natura prototelej: zarodek, embrjon.
Biolog. pojmow. stosunku gat. do rodz. jako rozwinięć. Dalsze przykłady: 2 szeregi Mendelej.
Kończyna jako początek. Kobiecość i śpiączność rozw. żyjących. Analogiczna budowa. Sama
[illegible] (budowa analog.). Życie i śmierć (Alkmeon). Czas.
III. Struktura trójkątna. Sylogizm logiczny i przyrodn. (realny). Geneza
NaCl. Prokreacja biologiczna.
IV Uwagi ogólne dotyczące postęp. 2 struktur. Ich biologiczny charakter. Ewolucja
i prokreacja. Logika żywa. Zachowywanie się struktury trójkątnej w normatyce dziedz. strukt.
z rozm. odchyleniami. Struktura rozwinięć, a monizmy jednostr., Dualizm i monizm
dwustronny. Monizm jednostr. = jednostr., ograniczenie, (brak tolerancji, fanatyzm) (zaczynając [illegible] przeciwnika) (szczególnie). Wszechstr. =
bezstronność. Wszechstronność tylko.
Struktura elementarna. 4 pierwiastki. Średnia arytm. a średnia geomet. (a 4 b i t. d.) } Eter = Quintessentia Platon, Empedokles
i Arystoteles. 4 pierwiastki proste i 4 pierw. złożone (ciało – ziemia, [illegible]) (ogień, powietrze, woda, ziemia). Dwa rzędy – dwa jednostajne. Barwy proste
i złożone (4+4). Pierwiastki ost. chemiczno-fizyczne: elekt. – protony (masa i ładunek). Pierwiastki
i potęgi. Potęgi dodatnie i pot. ujemne.

V. Dawność przyjętych 3 struktur. Najdawniejsze — elementarne: Księga Przemian, Cztery Księgi, 4 przemiany. Diagram 8-kątny cesarza Fo-Hi: 4 pary biegunowe. Następne co do dawności — rozwojowe: Bieguny i ich system u pitagorejczyków i Heraklita. Hegel i nasza 2 system. Następnie idzie — prokreacyjna — geometryczna; 4 przyczyny Platona i nasze 6-elementowe.

Najnowsza: Dualna. ~~Stosunek dualności do biegunowości.~~

W logice i geometrji. Morgan (1858), Peirce (1867), Schröder (1877)

Poncelet (1822), Gergonne (1826). Przedtem Desargues

Dualność działań i elementów: W logice i geometrji. W logice ale nie istniała dualność elementów prostych, dopiero w logice zgeometryzowanej wystąpiła ona na jaw.

a' | a | $\not{a}'$

a' a a

VI Struktura biegunowo-dualna (uproszcz. struktura prostej). Czem jest prosta a'? Jest to prosta $a' \cdot 1$, a więc $(a+0)'$ czyli negacja punktu a. 4 elem. i 4 dział.: P, N, B, D. 4 el. i dz. w. el. i oz. Jednodział. jest f 2 ich impl. Złożenia np. $D(a+b) = BN(a+b) \equiv NB(a+b)$. Struktura to vel. różowych

Znaczenie ontol. Dualn. el. prostych. Dla logiki $a < a$. Istota dualności: ~~Konkret~~ Substancje i cechy; Zasada tożsamości

Konkrety i abstrakty oryg. elementy i ich reprezentacje. (Kwadrat pomiędzy cały kwadratowości).

W rzeczywistości: akustyka: Dualn. dźwięków i tonów. Równoważn. całości i części: Dźwięku i tonu składowego. Barwy: barwnik i promień barwny. Biologja: zygoty i gamety.

Dualność działań. A logika i geometrja. Sylogizm i A-gł. Barwy. Helmholtz. Akustyka. 2 sygnały dualne: mnożenie substancji (oberton) w cechę i dodanie cech w substancję (ton zespolony). ~~Barwy mieszanie~~ zmieszywanie

VII wspól. nadtonów i jednoczącego tonu. Oettingen. Pojęcie tonicznego podtonu i fonicznego nadtonu. Analogja do + i X. < w akustyce. Arytmetyczne odpowiedniki. Pojęcie negacji w akustyce. System logiki akustycznej. Elementy:

$a'+b'$	a'	b'	$a+b$ / $a'b'$	a	b	ab
$1/6$	$1/3$	$1/2$	1	2	3	6

VIII Początki i narodzenie. Arytmetyzacja. Algebra ~~pojęć u dzieci~~ (Cantor i Dedekind)

(Panlogika i jej specjalne)

~~15~~ Ars inveniendi 7

Przykład: $a + bc = (a+b)(a+c)$ oraz odpowiednik arytmetyczny. Jakość w świecie fiz. i istości. Jakość a istość!

Realizacja pary struktury wobec $a < a'$, $b < b'$, $a < b'$, $b < a'$. (Nowy) (osiągnięcie)

Logika dialektyczna. Jej istota. ~~Jej charakter realny~~ Heraklit i Hegel. Jej charakter realny. (Akustyka).

2 przykład. Mendelizm.

IX (Sem.) Wyjaśnienie dialektycznego (synteza przeciwieństw) charakteru 10 elementów absolutnych.

X. Charakter dialektyczny (0 = 1). Jego ~~znaczenie~~ charakterystyka ontologiczna.

0 jako minimum materji i minimum formy; 1 jest ogół elem. treściowych.

XI (Sem.). Znaczenie filozoficzne Kategorjalności. Aksjomatyczny charakter geom. kategorjalnej.

(Algebr. postać koła $x, \infty - i$ (0 = 1). Stosunek el. absol. przeciwieństwa a [illegible]

XII. Charakter absolutu. Absolut a Bóg. Subst. Spinozy. Schelling ~~Poprzednicy~~: Poprzednicy:

Fil. nowozelandzka (Grubner) (Yang i Yin)

Dwoistość w absol. w fil. Chińskiej Lao-tse, w przeciwnikach: Mitra i t.p. =

Atrybuty a aspekty.

XIII (Semin.). ~~Równoważność rzecz., równoważność pojęć. Czy jestem absolut jest równoważny rzeczy, czy jest = y pojęć. 0=1 nie oznacza tego, jest 0 = 1 (...)~~

Problemat metody geometrycznej / dla met. ogólnej 2) dla met. specj.

~~XIV~~ Kategorjometrja algebr.-logiczna = metoda ontologji (met. ogólna)

Ontologja = Kat. geom. alg-log-ont = metoda metaf. właściwej.

XV — Paralelizm (rozciągłość – myśl) teoriopoznawczy, (dusza – ciało) psychologiczny, ontologiczno-metafizyczny (duch – życie). Byt – wartość! Wartość = jedność!

Jedność = porządek = wartość. Niejedność rozm. dziedzin tworzących jako reflekty dwoistej postaci absolutu. Np. w dziedzinie pojęć: pojęcia ogólne i szczegółowe lub w dz. przedmiotów: liczba (właściwie el. przest.) i punkty (przeciwne...

W drzewie porównań (: myśl (wł. cl.) i rzeczy (prowadzi do bytu

i bytu (subst. – wł. cl.) i rzeczy, stos. (prow. do przej.)

Wstawienie 2 stanów proporcji (przejściowych) między a i b.

El. przejściowe w trójkącie absolut: przejś. l) i przejś. b.

Anaxagoras : εν παντι παντα

8

1 2 4 8 ~~15~~

Architektonika bytu

I Co to jest byt, co to jest ontologja. Pierwsza filozofja Arysto-
telesa. Nauka o bycie wogóle (Uniwers). ~~[illegible]~~ co to są katego-
(Nauka o zasadach (= kategorjach))
~~(sugestja do centryfikacji w filozofji.)~~
i zasady. Architektonika bytu = architektonika jego
zasad (kategoryj) = ustrój, układ, zgrupowanie (organizacja) system
= architektonika — Dążenie do systemu kategoryj!
Arystoteles i ~~Kant~~. ~~Kategorjologja a ontologja.~~
Architektonika a strukturalność (postaciowość). Pojęcie struktury.

Stopnie ujęcia kategorji 1) rozsyp. wyliczenie. Aryst.
2) system kat. Kant.
3) układ, ustrój, zgrupow. = struktura (architektonika) [illegible]

Drogi do kategorjologji architektonicznej. Logika a kategorjologja. Porfyrjusz. Przykłady. Logika matem. Platon Leibniz. Boole, Algebra logiki, Algebra pojęciowa. Geometrja [illegible] matematyz. filozofji

I Co to jest byt, co to jest ontologja. Pierwsza filozofja Arystotelesa. Nauka o bycie wogóle. Uczony charakter ontol. Nauka o bycie — zasadach. Teorja o kategorjach. Uniwersalny charakter kategorjologji. Kategorje generalne i regionalne.

Pojęcie kategorji: 1) wyliczenie bez con- (Aryst.)

2) system (Kant)

3) układ, ustrój, uporządkowanie, struktura, architektonika

Drogi do kategorjologji (ontologji) architektonicznej

1) logiczna — ... — ... Platon, Leibniz, Kant.

2) geometryczna — ...

~~Zmatematyzowanie filozofji~~

~~Podstawy ontologji i geometrji~~

II Wychodzimy z geometrji, z ... , z ... i zdobywamy system kategoryj geometrycznych (26).

Co to są te kat. geom.? To są różnych ... możliwości ... pewnych elementów. Pokazuje, że ... prosta i ... Każdy przedmiot podpada pod jedną z tych kategoryj.

To są wzory, idee kształtów (postaci) geometrycznych;

punkty kategorjalne — figury — kategorje — figury — idee Platona

Jakościowa natura przestrzeni. Czy ilości i wielkości pojęcia pokrewne?

chcemy teraz przejść do logiki.

– logikę algebraiczną.

Zdziwienie – geometryk naturalny: pojęcie ... (Tężenie). Tną się linie, Tężenie punkty (X).

Obraz kat. geometr. [a, b] równoległobok rozwarty.

III – Jak to jest algebra – oczywiście jest to algebra jakościowa, odnosi się do geometrycznych pojęć, przedm. była rozszerzona do logiki, wystąpiła w postaci logiki. Ważny przykład. Podział przez – wzory dialektyczne. Rozwiązanie ... Zawieranie się a < a + b itd.

Ta algebra – to algebra logiki, a była algebrą geom. kateg., stąd związek dialektyczny logiki.

Ta logika jest logiką kategorialną – co to znaczy? Pierwotnie stanowiły geom.

Kategorie logiczne. Uniwersalny – ontol. charakter. do Dz. logiki.

Jak zontologizować kat. logiczno-geometr.?

Wypr. kat. ontologicznych. Materia, forma, substancja, całość, ... ich ugruntowanie (wszystko w postaci ...).

Z ontologizowania powstają kategorie geometr. – przestrzeń ontologiczna, Architektura bytu

IV A Struktura dualna. Dualność w fizyce i geometrii.

Zastosowanie [illegible] fizyce i geometrii ([illegible]

Dualność [illegible] el. [illegible])

[illegible]). ([illegible]) a < a [illegible]

[illegible]

V Dualność w geometrii i 13 p. [illegible]

V Dualność działań akustycznych. Suma akust. (harm.) i różnica akust. (harm.). Zaznaczamy się a[illegible] <.

Negacja ak (') Dualność elementów. ~~Struktura~~

Zaznaczamy się a < a', b < b', a < b', b < a'. Redukcja elementów, struktura dialektyczna. [illegible]

struktura?

a'+b' b' a' a+b a b ab
a'b'

Dualność barw i barwników, i obraz geometryczny. Dualność cyfr i geometr.

VI. B Struktura rozwojowa. 4 elementy barw i 5 [illegible].

4+5 = [illegible]. [illegible] 10 d. Jej [illegible]: [illegible].

Heraklit. Hegel. Następ 5 elementów. Przykłady: ~~[illegible]~~

~~[illegible] w geom.~~ Specjalnie z uwagi metatezy (por. str. 11) (sp. melodia)

VII Przykład kątów; ~~Przykład~~ [illegible] elementarnych (obszerny).

Gama muzyczna (oktawa). Życie i śmierć. Czas.

VIII Natura merotery. Antynaukowa Natura protolery. 10

Natura eschatokery. Istota bożyca. Wszystko i nic. Eschat.
eschatokery i protokery. Koniec jako początek. Kolistość
bytu i spiralność (~~[illegible]~~). Analogiczne
szeregi. (w gamie i szyt. Mendel). 0 = 1 (0 początek wszystk. = koniec w ∞). Wprost
Rozwojowa teorja przyczyn ogólnych. ~~Początek~~, Przyczyna ogólna jako
nieskończoność (1), możliwość (rozwoju) i 0 wstecz: miejsce (0), jako przyczyna ogólna:
punkt wyjścia jako początkowy punkt odejścia. Realizm w odn. do przycz. ogólnych.
Konceptualizm: ideal. i realistyczny. Przedmiot konkretny w roli, w
stanowisku przedmiotu ogólnego? (zarodek, embryon). ~~[illegible]~~
Struktura równości (5 kwadr) i monizm oraz dualizm (str. 11)

IX. Struktura elementarna — a, a', b, b' oraz a+b, a+b,
a+b, a'+b'. Co to jest średnia neutralna? (a ≠ a', b ≠ b', a ≠ b,
a ≠ b', b ≠ a, b ≠ a'). Średnia neutralna, a średnia geometryczna.
Platon. Dwie średnie geometryczne. Ziemia, woda, powietrze, ogień,
5 element i świat (i koło nas)

ogień, a' ziemia, wiatr oś, woda b', a' ...

Między a i b wstawiamy się dwa bieguny

niższa strefa [ziemia a / woda b' (przejściowy do b)] niższe 0 niższe 1

wyższa strefa [ogień / b / a' / powietrze] wyższe 0 wyższe 1

Byt univers. — Byt wspólne

częściowy byt · byt abstr.

częściowy byt (konkr.) · byt abstr.

Poznanie ogólne · Poznanie uniw.

pozyc. : kategorie

ogólne · całości · konkr. · abstr.

Byt wspólne · Byt uniw.

materia · forma · mat. · form.

mat.-form. · mat.-form.

abstr. wspólne

X

X

Byt wogóle: materya wogóle, forma wogóle, substancya wogóle

Całość bytu: całość materyi, całość formy, ~~całość~~ stosunek pod 2 całości (sub[illegible])

Materya wogóle: mat +, materya −, materya ±, materya ∞

Forma wogóle: forma +, forma −, forma 0, forma ∞

Forma abstr. — ~~Forma~~ wogóle ~~materya~~ — Forma Konkr.

abstr. wogóle (linya) całość abstr. — Byt — Konkret wogóle (punkt) wszystkie Konkretów

mat. abstr. — Forma Materya wogóle — mat. Konkr.

Z[illegible]

4 punkty — 4 proste.

forma × materya wogóle = przestrzeń

cał. form + cał. mat = całość

Wszechbyt { 1, 1, 1, 1 } = suma substancyi wogóle = ab + ab' + a'b + a'b'

a, a, b, b'

wspólność Byt wogóle

0 Materya " { a, a' — Wszechmaterya

0 Forma " { b, b' — (a+b')(a'+b) Wszechforma

0 Substancya wogóle { a+b, (a+b, a'+b, a'+b') — Wszechsubstancya

a+a, b+b'

Byt wogóle = $0_{aa'} \times 0_{bb'}$

Subst. wogóle = $0_{aa'} + 0_{bb'}$

Subst.: a+b, a+b', a'+b, a'+b'

Bytyzkowie: ab + | ab' | a'b | a'b'

Wszechbyt $1_{(a+a')} \times 1_{(b+b')}$

Wszechsubst. $1_{(a+a')} + 1_{b+b'}$

IX. Czynniki 0=1. Niesamowystarczalność 0. Już na początku musi być oparcie 0 jeżeli 1. Leibniz (Omnibus ex nihilo ducendis sufficit unum).

C Struktura elementarna (elementy = wyjątkowe)

W logice. Stosunek [illegible] do negacji. Rola [illegible]

∢ kąt i rozwarty. Stosunek ostrego do kątów [illegible] =

Stos. neutralności (środek neutralny) 3 średnie pitag.

Średnie [illegible] odwzorowana jest przez średnią geometr.

Rola średniej geom. w fil. Platona. Desmos [illegible] 28 proporcji

VI Stosunek części do całości a/b

b/a

XI

Także same stosunki w kondensacji zewnętrznym wśród elementów złożonych. Elementy proste i złożone u Arystotelesa. 8 Proste i złożone jakości (elem) barwne. 8 barw postrzeg.

Struktura 4a biegunowo-dualna.

XII Negacja i biegun w algebrze i geometrii

$(a+0)' = a' \cdot 1$. Działanie biegunowości a negacji [4 działania] w elem. złożonych. Biegun, dualność i negacja 0

0 i 1 wzajemnie. Znaczenie negacji regulowanej a/a, określonej (a) jako nie-a. Jest [illegible] dualność w tym biegunie

a w [illegible] [illegible] dwudziestnie. Kryterium [illegible] i:

$a + a' = 1$, $aa' = 0$. Architektonika i 6 czwórek.

0 el. podst. (a i) el. podst. b, el. p. [illegible]

4) p. $a + b$ 5) p. $a + b'$ 6) p. $a'b + ab'$

6 Przejście do trójczynnej, treściowej struktury (4 przyczyny)

XIII Jej pochodzenie. Platon. ab - jako siła sprawcza, stosunek

V Stosunek krzyżowania się, łączenia ∞. Zbieżność działania i stosunkowania się.

~~Struktura sfery~~ ~~[illegible]~~ V Struktura sprawcza, przyczynowa — 4 elementowa.

Niepełność tej struktury. Trzeba pierw [illegible] elementów dualnych. Pełna treściowa struktura, jak w syl. i Δ-cie. Analiza pojęcia przyczynowości. Przyczyna — dwuelementowa (czynny i bierny element). Związek między 2 el. przyczyny. Skutek częściowy i zupełny.

Znaczenie odpoznania tej struktury dla poznania empirycznego świata. Hume i Kant. Odpoznanie kategoryjalne realności. Związek konieczny między przyczyną i skutkiem. Treść, zakres. Odpoznanie treści i jej zakresu w świecie fizycznym.

Zakres = rozciągłość, objętość. Treść — siła, impuls, ~~[illegible]~~ masa (mv). [masa i objętość — elektron i proton].

Odwrotna proporcjonalność. Zderzenie ciał (przyczyna) (energia) — ruch ciał pot. (skutek

XIV ~~XV~~ O odpoznawaniu kategoryjalnem. Przykłady dotychczasowe. odpoznanie el. dualnych

Zupełnie pewne odpoznanie: słownictwo logiczno-[illegible] (arytmetyczny).

~~Słownictwo logiczno-barwowe~~. Niska rola struktury dualnej: wchodzi ona w skład struktur A, B (10 elem.), C, D i E. Trzeba dla przeniesienia logiki do pewnej dziedziny znaleźć odwzorowanie jako el. dualne +, ×, i <. Tak jest w statystyce tonów harmonicznych. Struktura dialektyczna tonów harmonicznych. (Struktura dialekt. Domin. z [illegible]

Logika dialektyczna [illegible] [illegible] [illegible] odwzorowaniu [illegible]

XVI ~~Struktury~~ Element skończone i nieskończone, światowe i absolutne. Przechodzimy do architektoniki el. absolutnych. Jak je wydzielić. Ich odmienność geometryczna, algebraiczna i logiczna (dialektyczne) i jednostkowe, zatem (8 + 2). (całość = negacji) (Fenomen objętości) Ich jednostkowość × 2 = 16.

Każdy el. dialektyczny tworzy 2 el. skończone

Potęgi i pierwiastki

XV. El. domin. i recesywne w mendelizmie. Dziedziczność jako badanie związków między cechami. Cechy a jakości. Def. el. dom. (czy reces

Hipoteza Podstawianie, przeszczepienie, przyczynowe ... ujmowanie

$$a < a' = (a + a' = a')$$

Fenotyp i genotyp. Jednotyporość I pok. mieszańców. Różnotyporość II pok. mieszańców.

XVI. $a + a' = i$, gdzie i może być a, a', $a = a'$, albo coś innego? — Problemat pantologiki.

Geometryczny obraz praw Mendel, Jones.

Obraz kategorjalny — obraz pierwiastków (przeszłych) (prostych i złożonych) (16) z współ...

Matematyczne — gdzie pierwiastki, tam i potęgi (korelaty).

$\pm 2 - \pm a$. Pojęcia spotęgowane. (Przykłady: życie — śmierć; dobro — zło ...) Dwoiste spotęgowanie: dodajne i mnożne. (Dodajne to właściwie uwielokrotnianie). Podział elementów.

Struktury metafizyczne. Stosunek metafizyki do ontologji.

XVII. 0 i 1. Problemat metaf: realność (ukazanie przedmiotowe) 0 i 1. Przykłady $1 \neq a \neq a'$: bezruch, bezkolor, nie-byt, bezwartość wobec pierw. 10 elem. metaf. Ich natura dialektyczna. Ich odmienność od Kateg. skończonych:

1) algebr. — dialektyczna 2) geometryczna 3) ich jednostkowość

Środek współistnych i obłęczy Koła. Ich denotacje. Podział el. absolutnych na (2 aspekty tj. ...) (...)

13

pierwiastki (proste i złożone) i potęgi (przegrody)

Stosunek el. absolutnych do skończonych (8 — 16) =

pierwiastkowanie.

Układ el. absol. przez abs. pierw. — [illegible] złożonych. Stosunek tego układu do układu 5-ego. Układ 8 el. absol. z dwoma elem. przyjściowemi (Str. H. Wr.)

Ontol. el. absolutnych.

Porównanie z prawem stworzenia H. Wr.

El. (Belarm = 6 + 6 x 5)

XVIII. Ontologja elementów absolutnych. [illegible]

~~5 [illegible]~~ ~~Stosunek~~. Elem. przyjściowe. Prawo stworzenia Hoene-Wrońskiego. (4 pozyt. + 3 [illegible])

(Stos. el. absol. do skończonych (8/16) — niedias i dialekt)

Potęgi i pierwiastki

$0_{aa'}$	a a'
$0_{bb'}$	b b'
$1_{aa'}$	a a'
$1_{bb'}$	b b'
(a+b)(a'+b')	a+b a'+b'
(a+b')(a'+b)	a+b' a'+b
a'b + ab'	a'b ab'
ab + a'b'	ab a'b'

pierwiastki światowe
zasady
od potęgi z pierw. absol.
od potęgi = prapotęgi =
~~potęgi absol.~~
przesłanki

XIX

El. abs. w 3 wym. Zastosowanie 3 prapotęg.

Stosunek el. abs. a) do rozumnych, niedialekt. el. skończonych
b) do dialektycznych.

Charakterystyka tróje. topologiki. Ilość w niej elem. nieówno[illegible]. Początek współrzędn. i jego dualność.

Dwa pr[illegible] — prapotęgi.

XX. Minimum logiczne i maximum logiczne. Rozmaite 0-a i rozmaite jedności. Momenty formalne i materjalne. Porządek i chaotyczność (granica i nieograniczoność) (racjonalność i irracjonalność). Pramaterja i praforma. Najwyższa jedność i najniższe zero. Natura formy i materji.

Trzeci pierwiastek – łączenie materji i formy: subst. wogóle i pełnia sił twórczych.

XXI. Wzory algebraiczne dla 3 pierwiastków. ~~Idealizm~~.

XXI. Historja pierwiastków. Pierwsza jedna – monizm.

Dwie pierwiastki: Chiny. 3 pierwiastki: (Taoizm) Zaratustra. Platon: Idea dobra – przestrzeń – dusza świata. Schelling.

Cztery: Zoroastryzm, orfizm, spinozyzm. Hans Algermissen. My go nie uważamy. Mamy 3 pierwiastki; środkowe są dwie, czy mamy 4 oblicza. Lecz one nie są równoczesne, chociaż się odpowiadają sobie. $0 < 1$. „Omnibus ex nihilo ducendis sufficit unum". Zero = nihil, więc z którego strony wtedy świat.

Wstęp logiczny do metafizyki

Istnienie pojęć ogólnych. Istnienie przedmiotów (rodzajowych) ogólnych.

(Prawo wyłączonego środka).

Istnienie pojęć ogólnych dialektycznych. (Istnienie przedmiotów ogól. dialekt.)

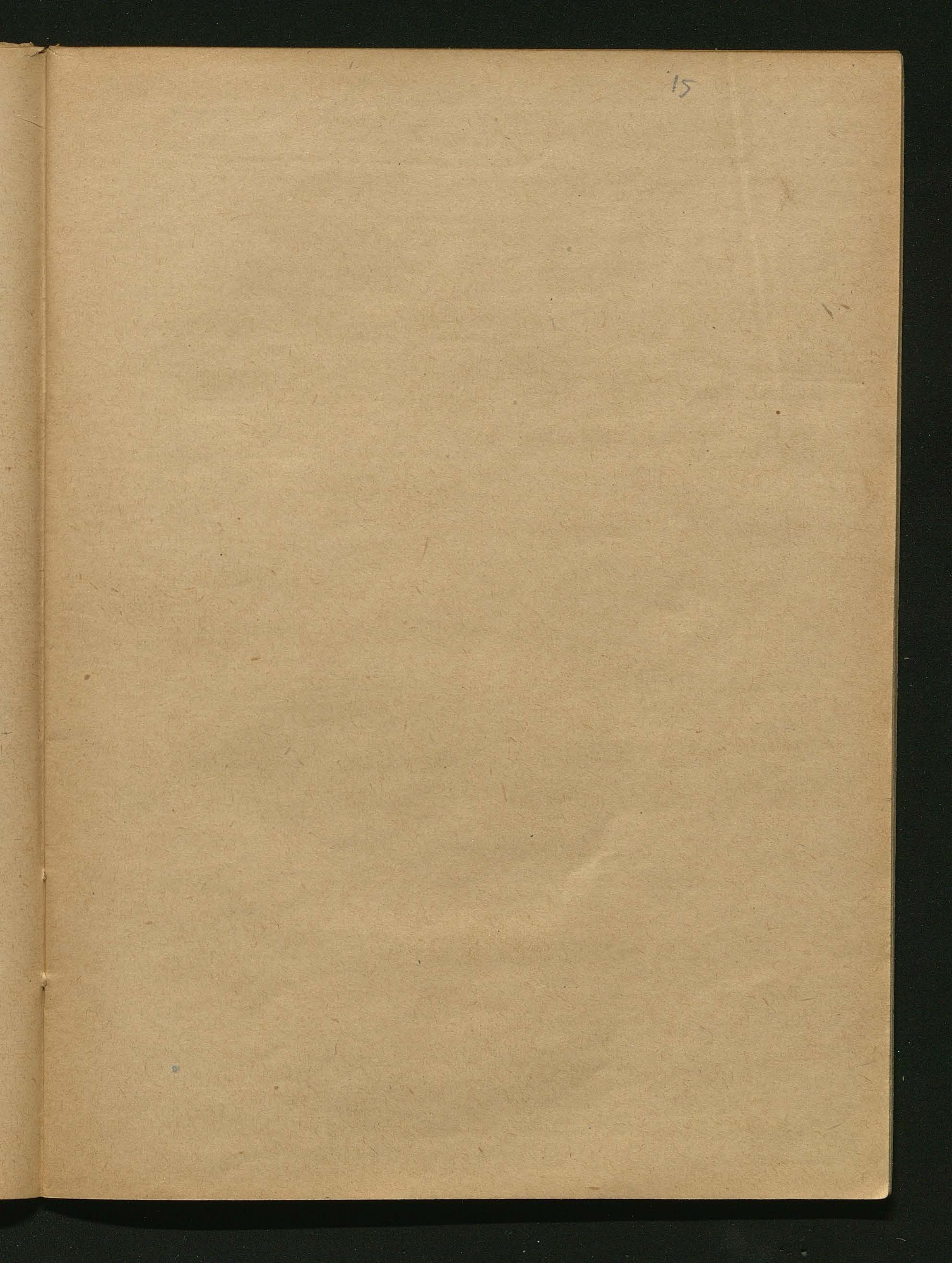
Istnienie pojęć całościowych. Istnienie przedmiotów całościowych.

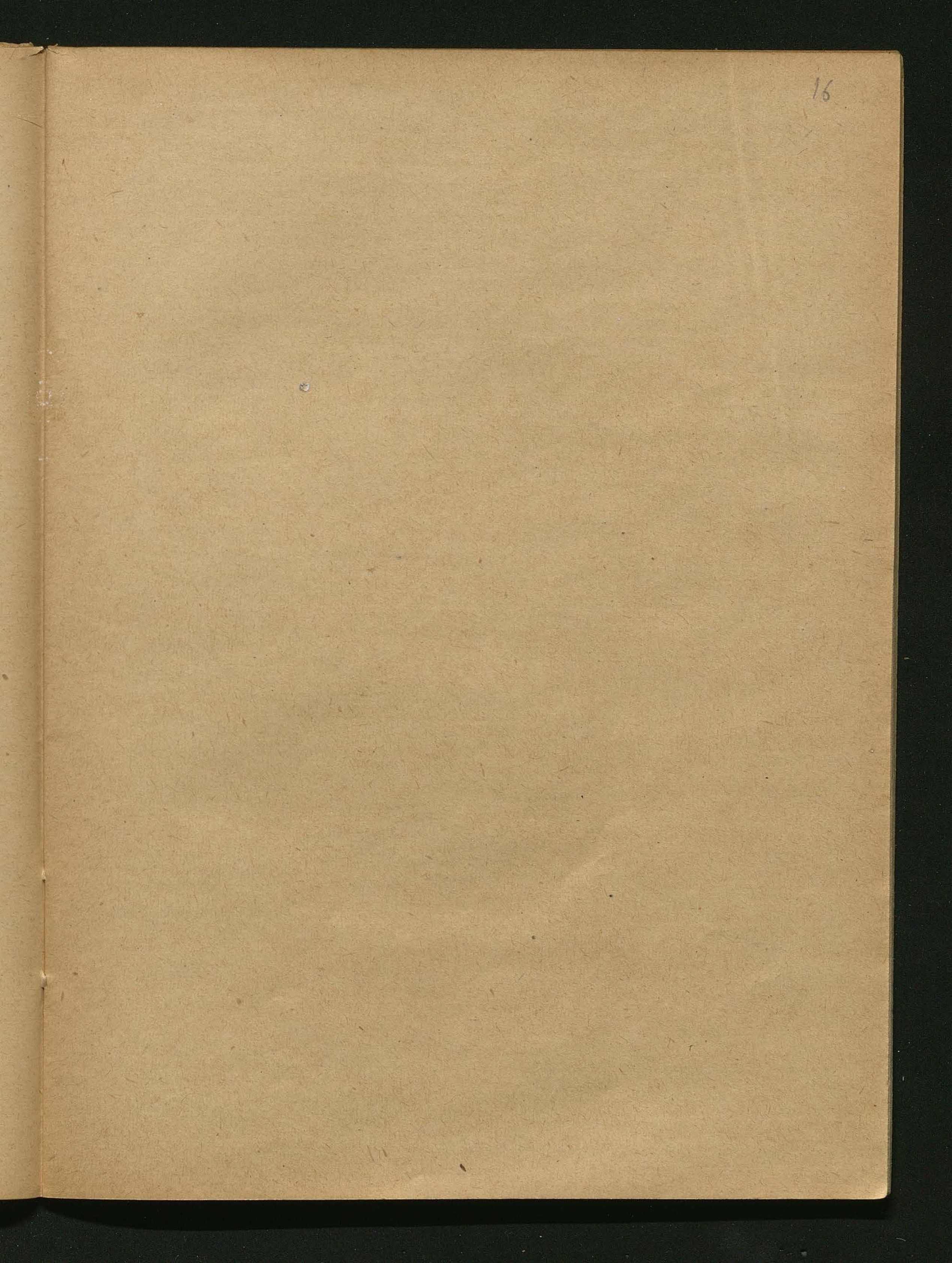
Istnienie pojęć całościowych dialektycznych. Prawo sprzeczności: B

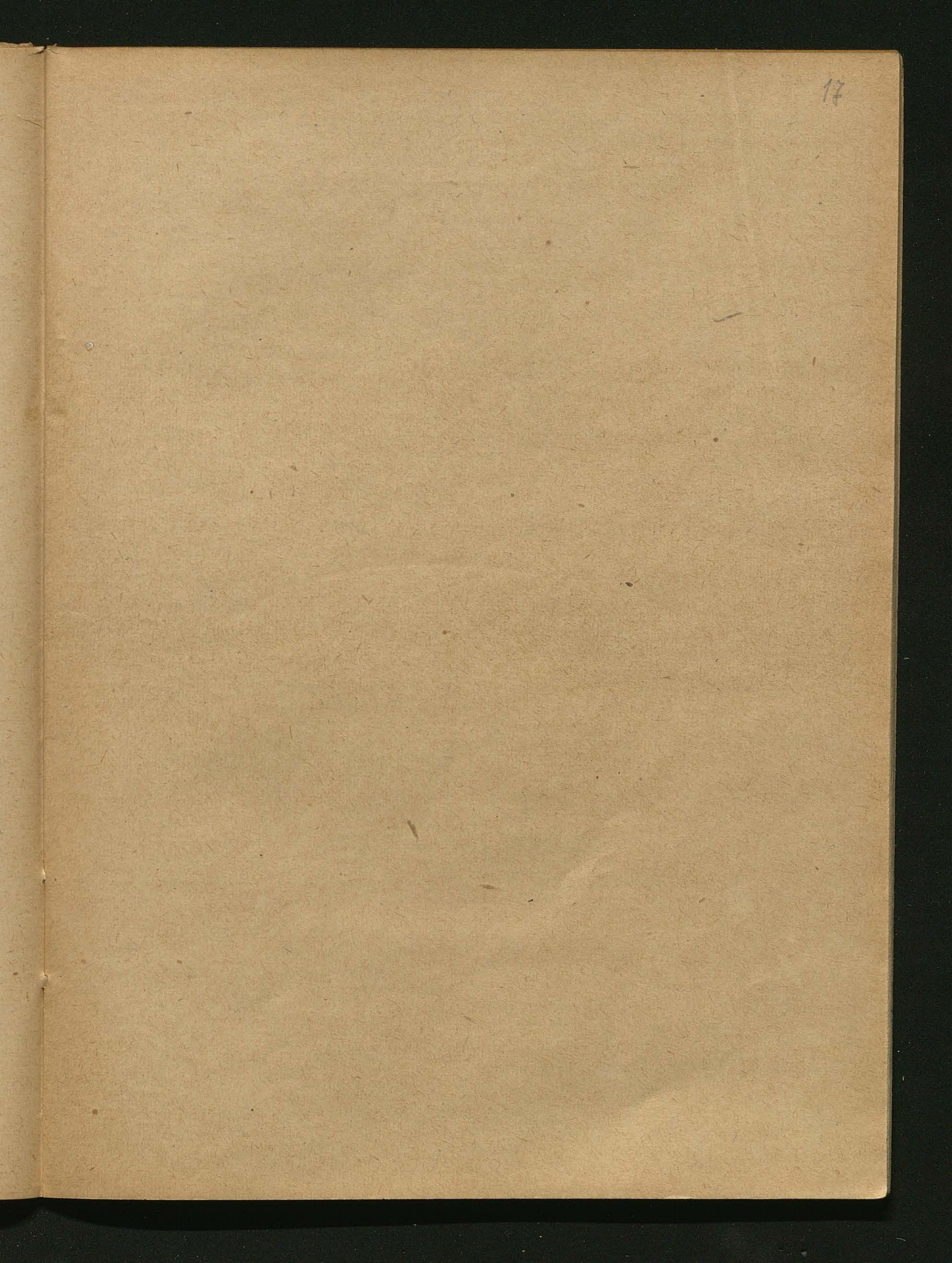
Istnienie pojęć przedm. cał. dialektycznych.

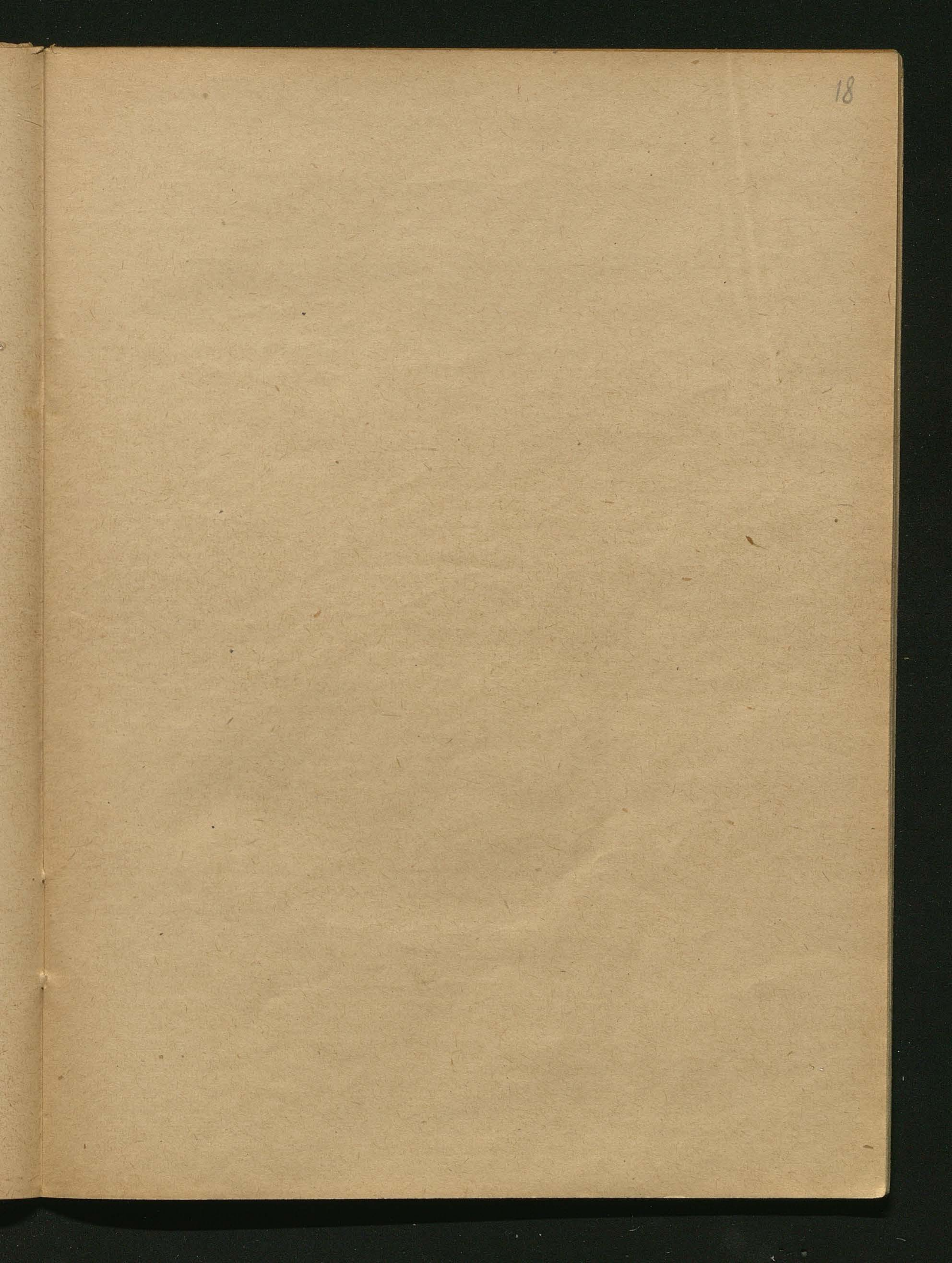
Wszystko, co istnieje, jest połączeniem:

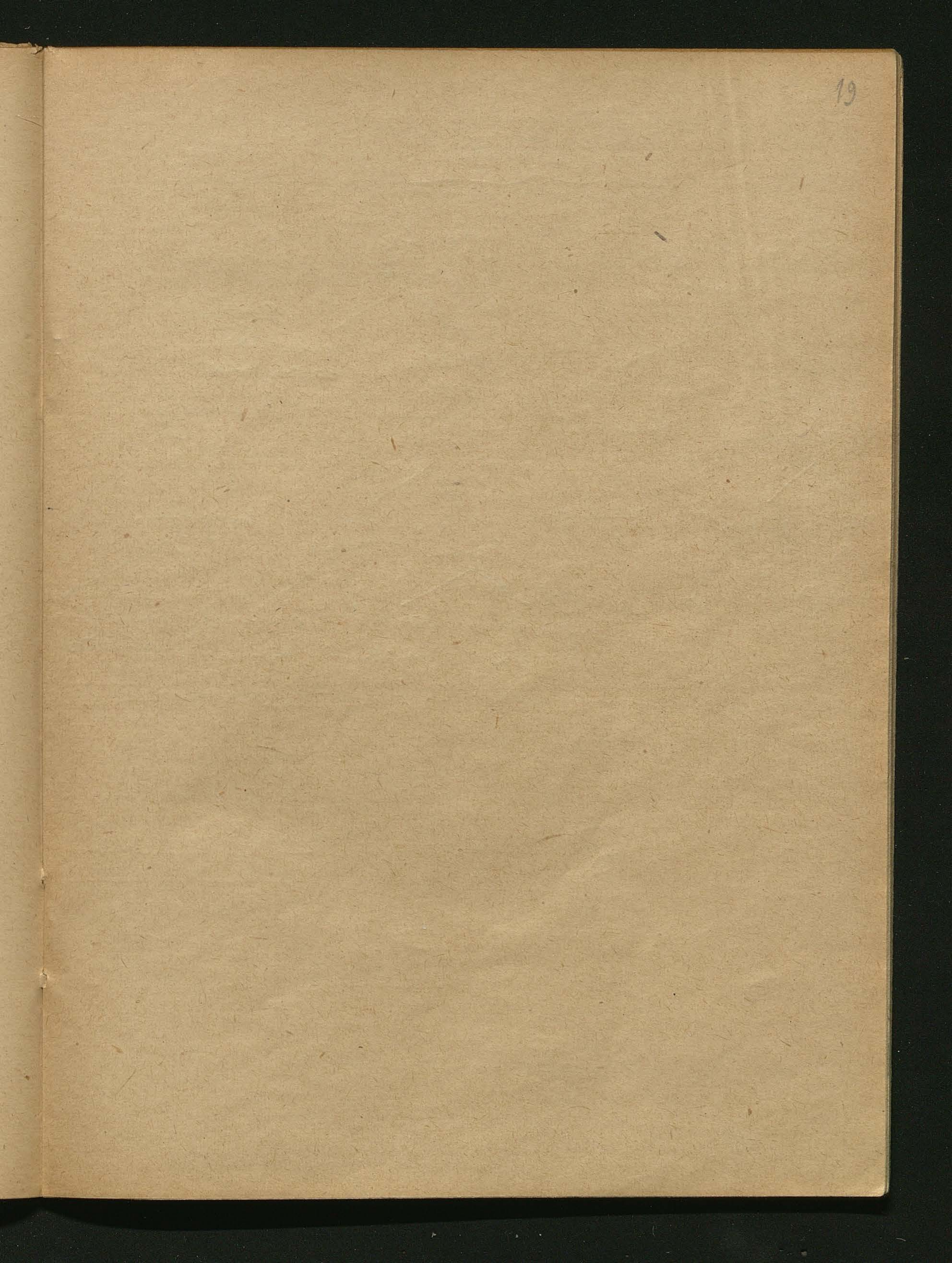
bytu i niebytu, jedności i mnogości, granicy i nieograniczoności, materji i formy, egzystencji i esencji, idealności i realności, sensu (wartości) i substratu.

15

16

Kategorje

Substancja (punkt)

S. proste (p. na osi) — S. złożone (punkt ...)

mat. i forma — materja-forma

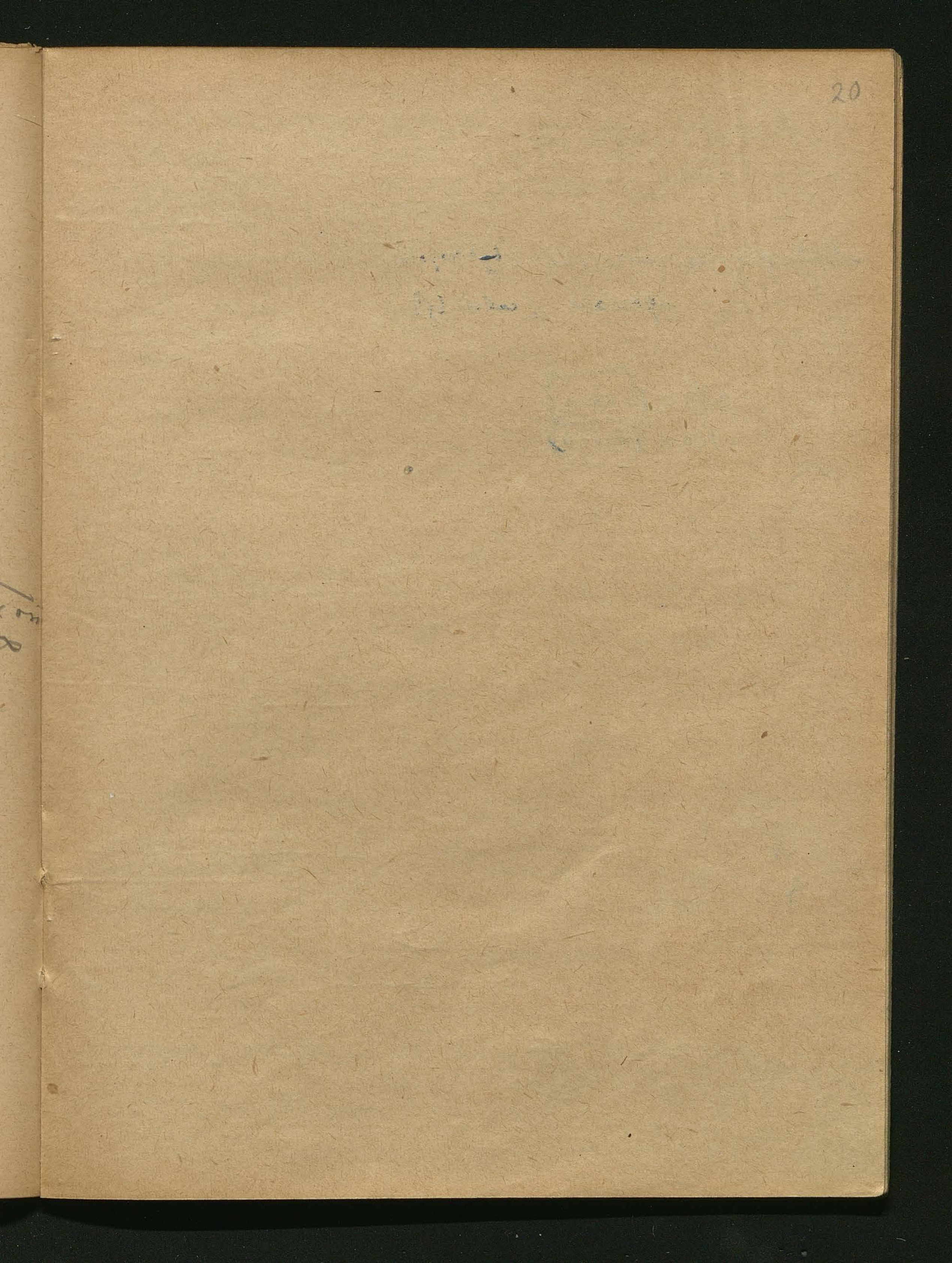
p. w ∞ w — p. sk w ∞ — środ. ...

cecha proste

cecha proste (prosta i ...) — dwójmiana cecha złoż. = skończ... (pr. skośna)

mat. i (punktu) — forma ... — materja-forma

por. proste sk — por. oś nie-sk. — p. pr. ... sk. ... — sk. proste — sk. oś prost. w ∞

dośw. karta (syntezowana)
życie (+ świadom. (")

Met. dogm. = metaf. całości

Metaphysica generalis (byt wogóle)
" specialis (całości bytu)

2 poj. metafizyki: 1 węższe 1 szersze

$0 < 1 = (0+1=1)$
$1 < 0 = (0+1=0)$

Harmonia tak odległ. dziedzin
Prerogatywy przedmiotu:
1) Dziedzina przedmiotowa 2) dz. strukturalna
Geometrya analityczna

Ontologia geometryczna
Metafizyka uniwersalna
Janusowy aspekt świata (i nauki o nim)

Matemat. Teorya absolutu

Mathesis universalis

a b

$x + y = a$ $(a+3)$
$x - y = b$ $(b-3)$

$2x = a + b$
$x = \frac{a+b}{2}$

Nauka o zasadach

~~Idea metafizyki jako nauki ścisłej~~ Metafizyka jako nauka ścisła

~~Hume, Kant, Bergson — krytycy metafizyki naukowej jako metafizyki absolutnej~~ / ścisłe / ℓ kone. metafizyki Arystoteles

Metafizyka a ontologja — ich stosunek. Dotychczasowe poglądy. Nasz: metaf. jako czysta ontologja /// Ontologja a logika. Logika ontol. i metaf. Platona, Arystot. Metafizyka — dialektyka. Ontologja a Kategorjologja (analit.) [Kategorjologja Platona i Arystotelesa. Apryoryzm.]

Kategorjologja uniwersalna i regionalna. Logika i geometrja. (Logika algebraiczna) Geometrja jako nauka pozapojęciowa, z konstrukcji pojęć, przedmiotowa (Kant). Idea logiki geometrycznej i geometrji logicznej — geometrji przyjętem kategorjalnej. Matematyka ilościowa i jakościowa. Zrealizowane geom. log. geomet. Zasada zachowania formy. Kategorjologja uniwersalna (nie pojęcie obraz) = Ontologja. Ontologja dana ad oculos. Ontologja jako teorja matematyczna. Co widzimy? Elementy zasady skończone i nieskończone, zasady nieskończone (poza nie i z powodu) to zasady absolutne. Są one najściślej związane ze skończonymi. Metafizyka absolutnych, nawet metaf. całości równouprawniona z mat. i mat. fiz.

Rachunek kategorj

Nieskończoność uniwersalny

Podobnie, można

wyrazić to i geometr.

$ab + aa' = ab$ nie zważając, że

[illegible] aa' na a i a'.

$ab + aa' = a(a' + b)$. Istotnie prosta

wyzn. przez punkty a i $a'+b$ jest prostą ab

II Dowód [illegible] [illegible] płaszczyzn i 0 osobliwych.

w formule $a + bc = (a+b)(a+c)$, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Podobnie w formule $0_{pl.} + ab = (0_{os.} + a)(0_{os.} + b) = ab$. A więc

$0_{pl} = 0_{os}$

1) ~~Op.~~ $O_{aa'}$ rozwija się na ~~a i a~~ brzegu $\bar{a}$. a na a+b i ~~a+b~~ punkty a i $\bar{a}$. [~~Punkt~~ a jest równoważny prostej a, punkt $\bar{a}$ prostej a' (brzegu — najważniejsze)].

[Mianowicie: ~~punkt a~~ prostą a + prost $a\bar{a}$ =

$$a + a\bar{a} = a \text{ (punkt)}]$$

Punkt a = prostej a,

Punkt a' = prostej a'

Rozwijamy a i a'. $a = (a+b)(a+b')$

pr pr pr pr

$a' = (a'+b)(a'+b')$

pr pr pr pr

Stąd $O_{aa'} = (a+b)(a+b')(a'+b)(a'+b')$

Podobnie $O_{bb'} = (b+a)(b+a')(b'+a)(b'+a')$

$$O_{aa'} = O_{bb'}$$

Z równoważności osi wynika równość ~~wszystkich~~

~~ćwiartek też~~. Albowiem.

1) $O_{aa'} \cdot O_{bb'} = O_{aa'} \cdot O_{aa'} = O_{aa'}$

oraz $(= O_{bb'} \cdot O_{bb'}) = O_{bb'}$

2) $O_{aa'} \cdot O_{bb'} = O$ płaszczyzny, a więc

O płaszcz. $= O_{aa'} = O_{bb'}$ i podobnie $O_{aa'} + O_{bb'}$

{Podobnie wszystkie 4 jedności są równoważne} czyli są algebraicznie jednoznaczne

Wobec tego że a x a' (punkt przez prosty) jest albo płaszcz., albo prosta prosty, więc wszystkie O (brzegowe) są = W algebr.

Algebraicznie więc wszystko pozostaje po staremu.
Jak jedność geometrycznie? Geometryczne zera otrzymuje się tylko częściowo nadając (0_{ba} prostej a, 0_{ab} prostej b.)
Skąd pochodzi że $\overline{ab} + 0_{ab'}$ = algebraicznie $\overline{ab}$, lecz
geometryczna suma ta nie może być odczytana prawidłowo jako
$\overline{ab}$, a więcej wprowadza zmian jej odczytywanie (jako a).
Jak się nowe geometrycznego uskutecznić do koniecznej
0, 1 w przypadku wszystkich. To zero zmodyfikowane
przez konieczność z 1 właśnie już nie jest = innym zerom.
To zero-jedność nie jest arytmetyczną, nie jest arytm-
błędem, jest nie gotowe drogi, jest prawdopodobnie czystym
które się wymyśla okazuje się 0, nie 1.

8
16
24

O Bogu

Absolut – Bóg (1 największy), z którym zawarte jest 0.

Ta 1 i to 0 razem to elementy transcendentne w stosunku do ~~[illegible]~~ świata i jego zasad

Zasada świata to 0 = 1 (wszystko współistniejące) i jego równowaga proste do ∞.

0 = 1 to Bóg + natura. Ma on dwa oblicza immanentne (wszystko wspólne) i transc. (proste w ∞).

~~[illegible]~~

$0_1, 0_2, 0 = 1$ – el.

$1_1, 1_2, 1 = 0$ – U. [illegible]

Skończony – ∞

Absolut – zjawiskowy świat (modi finiti)

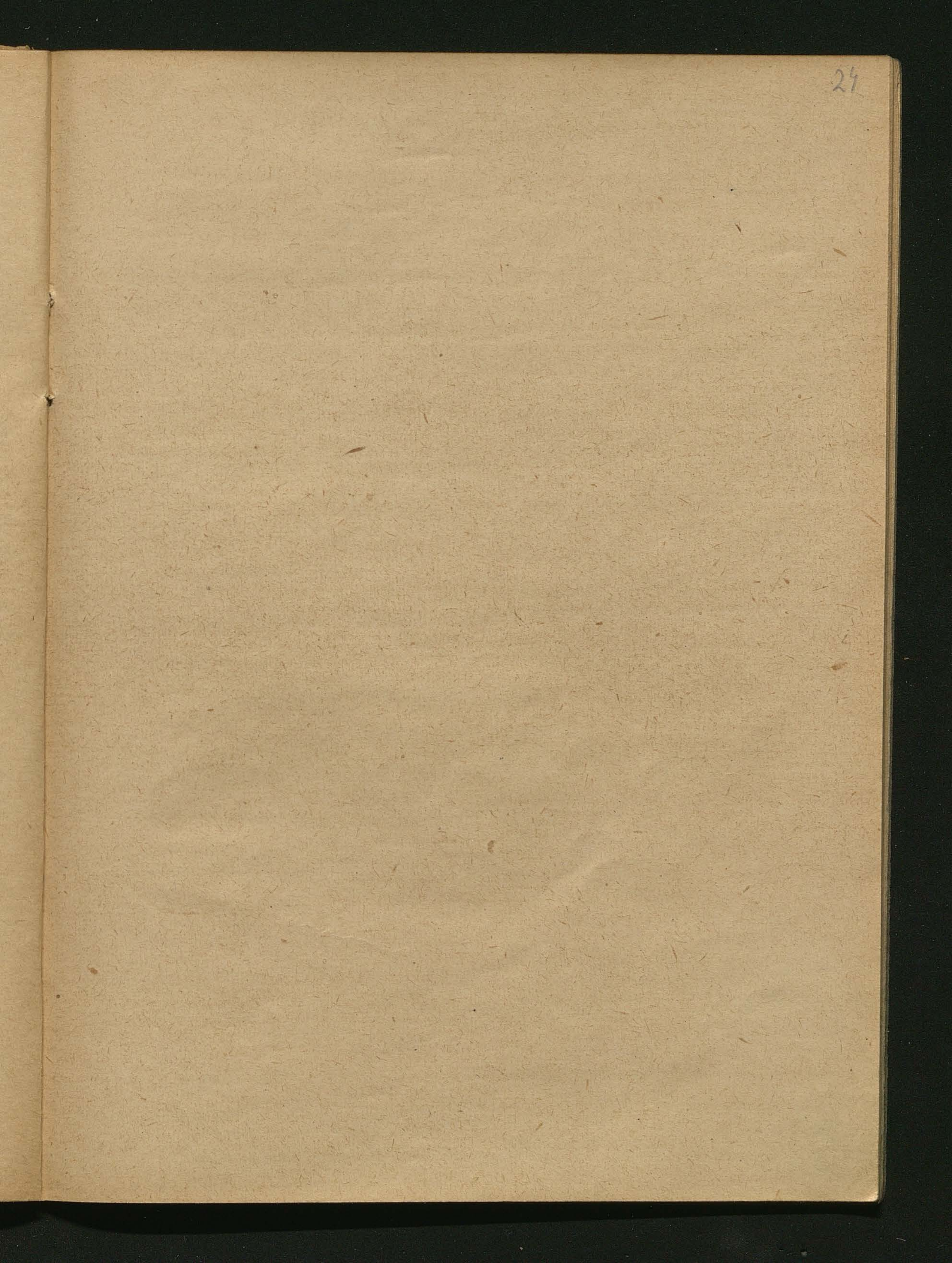
Dialekt – ideał

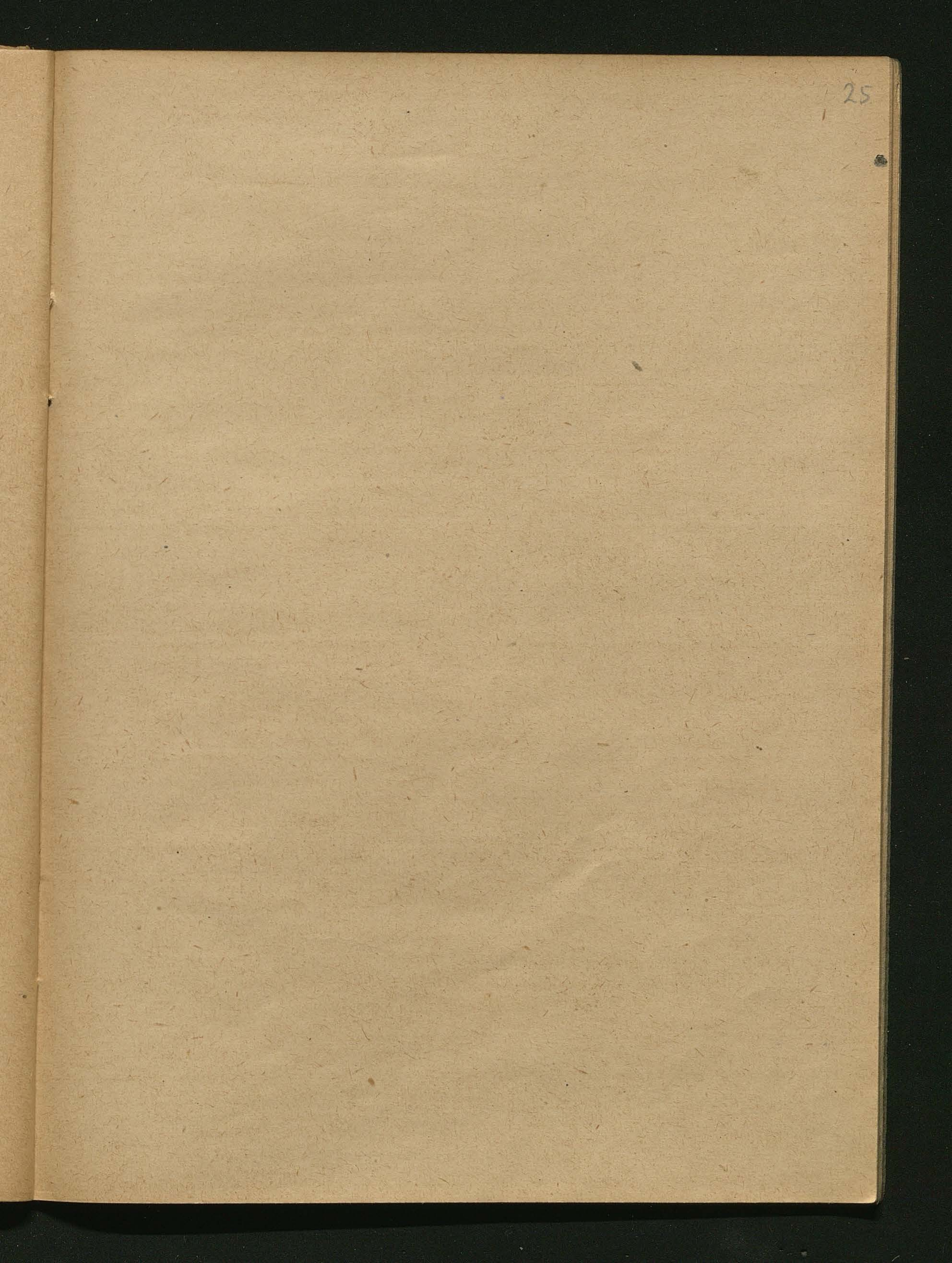
[illegible] – [illegible]

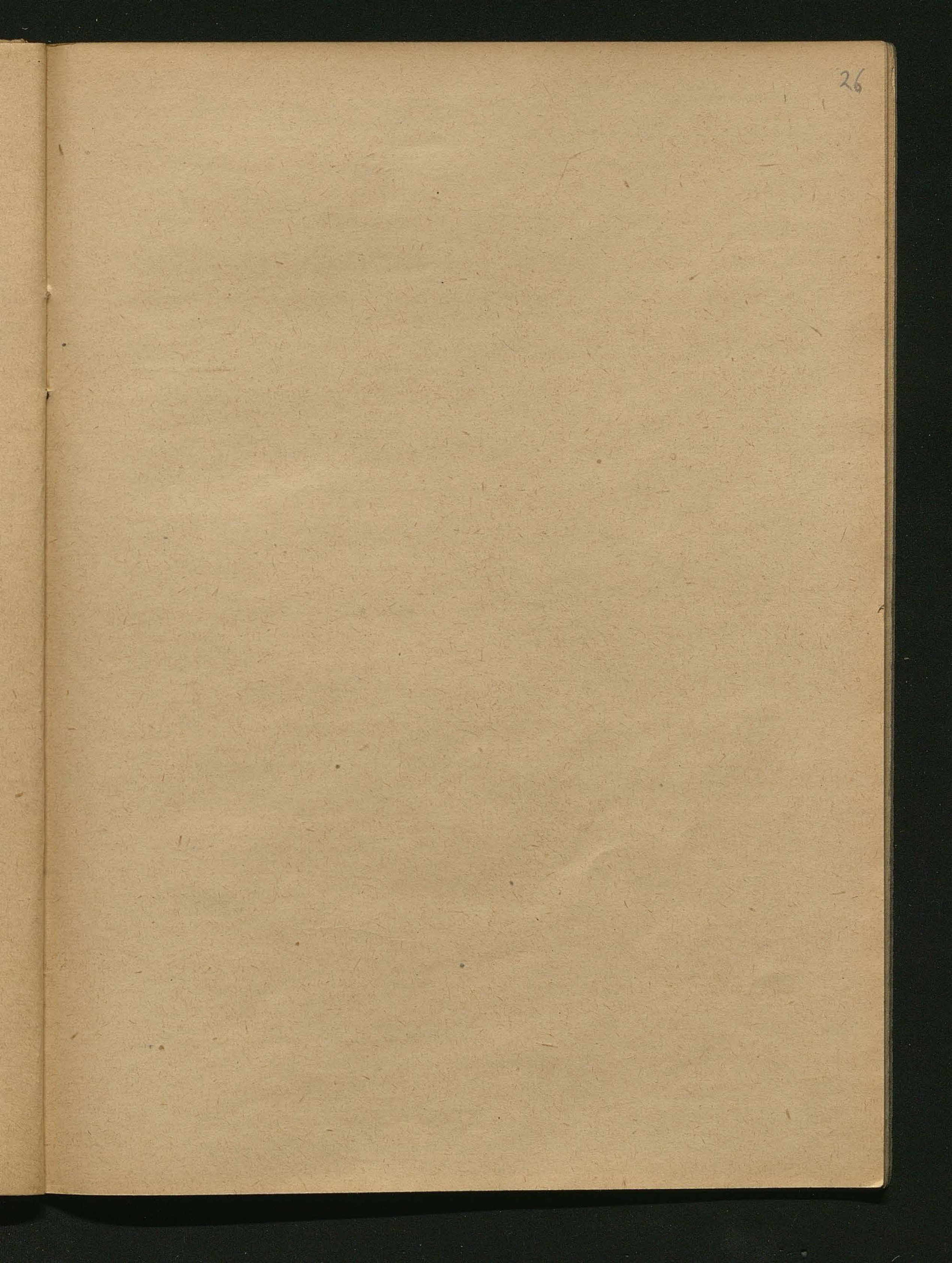
Bóg

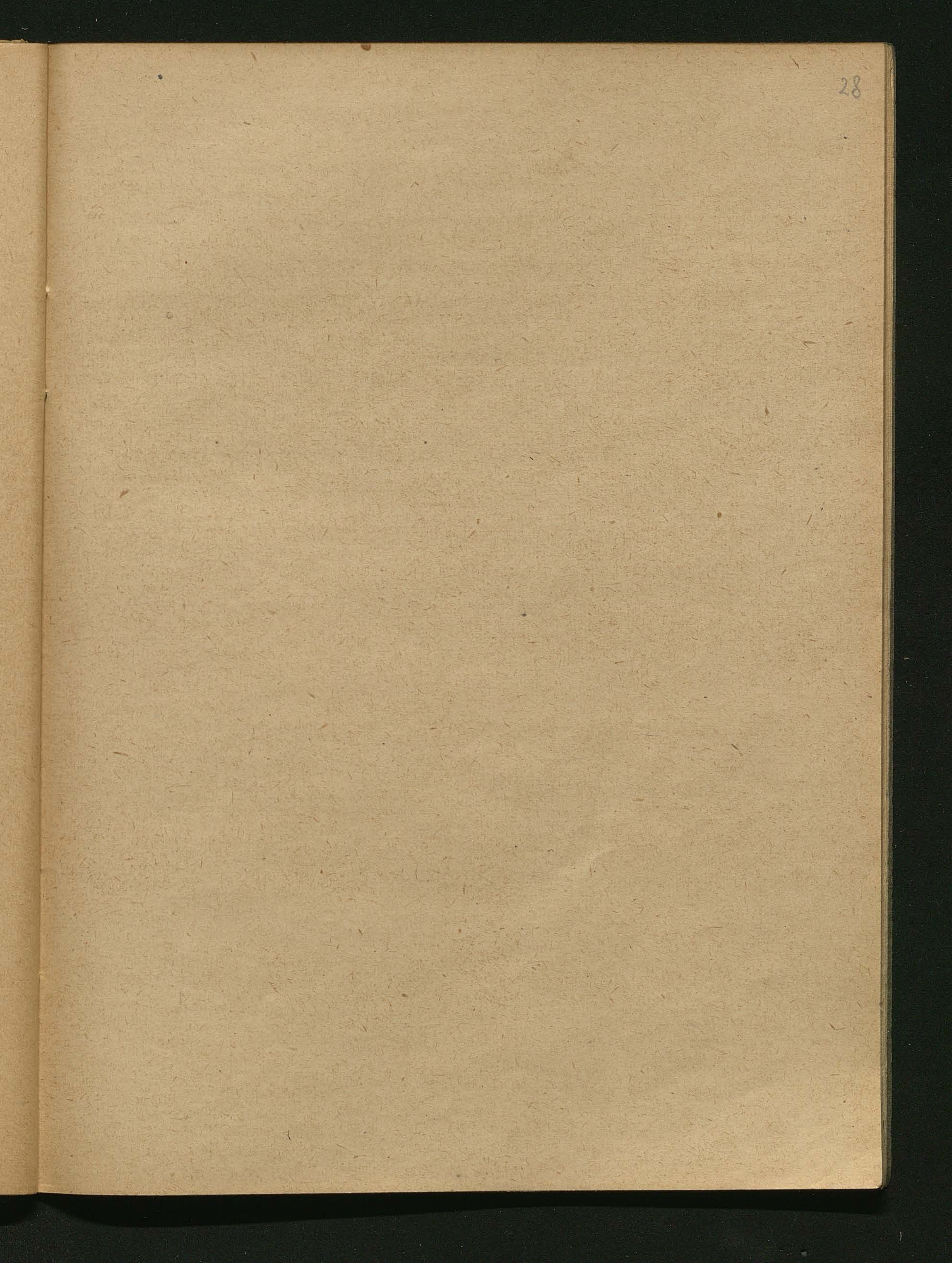
(Zasada Natura ordinata) Kosmos modus infinitus | Bóg – Natura (0 = 1 tam gdzie granicy Stwórca i natura)

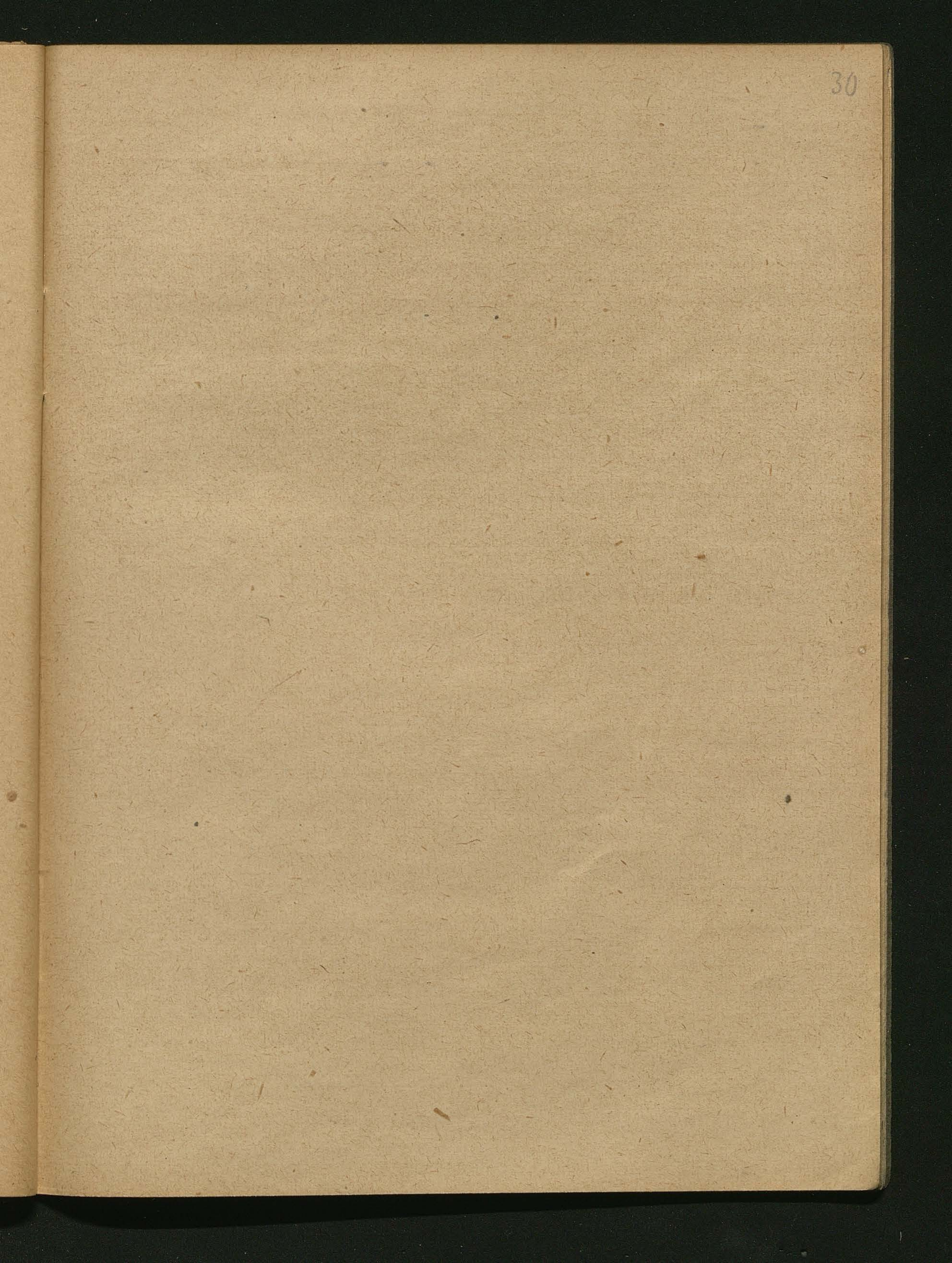
Natura

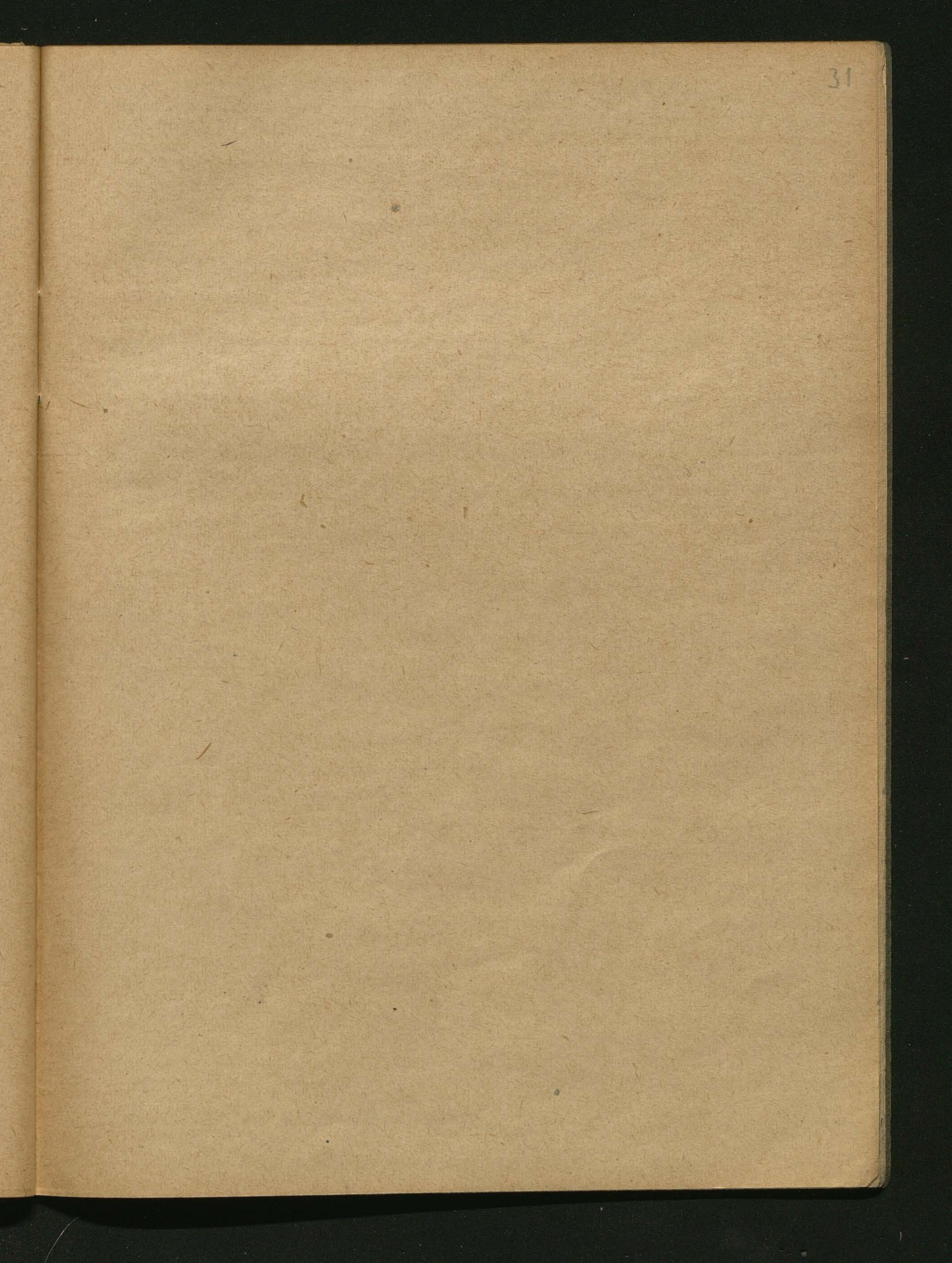

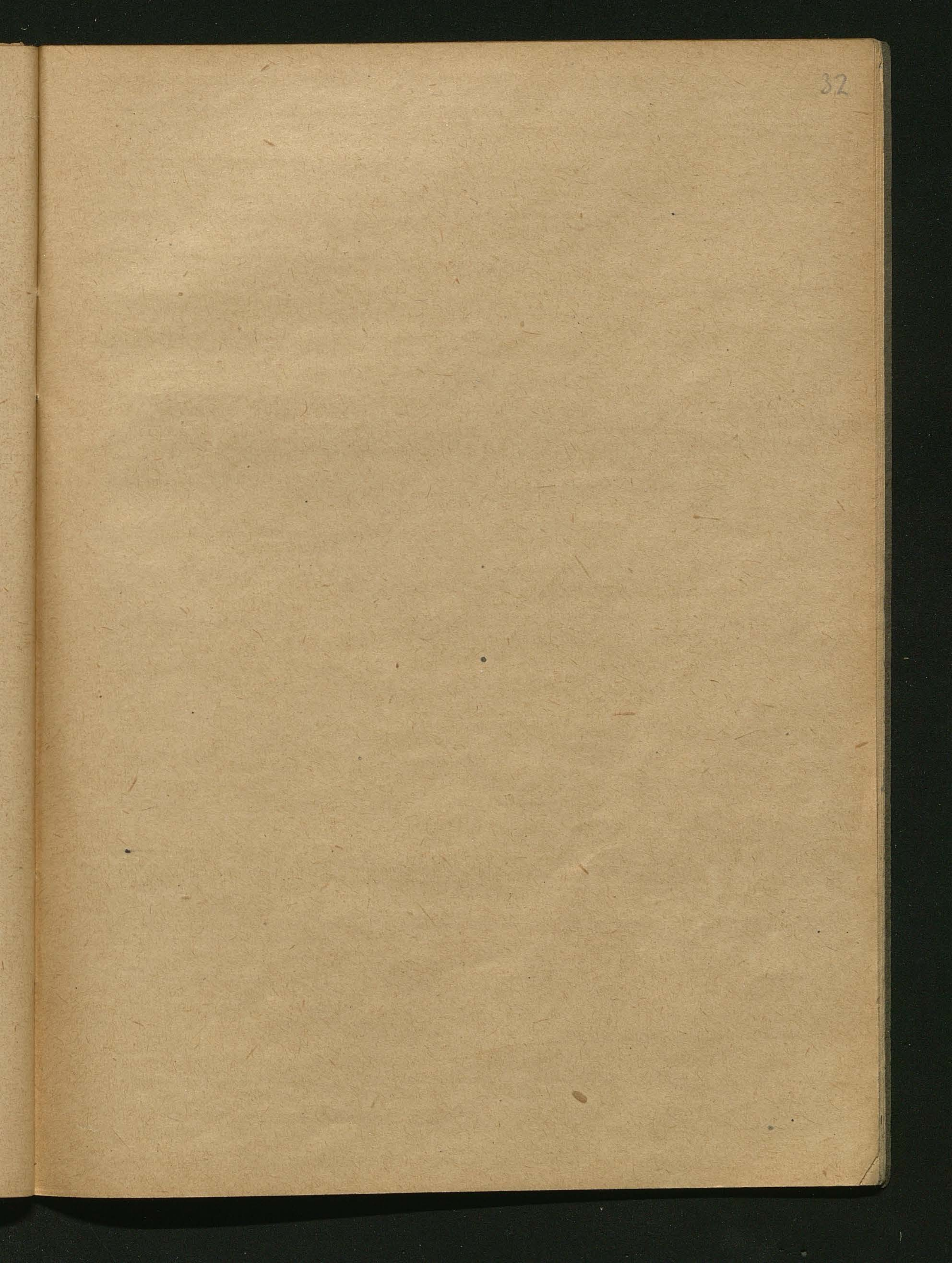

La porte

L'esprit, quand il imagine „se tourne vers le corps (se convertit ad corpus) et „s'applique au corps" (VI Med); il imagine l'extension „en se tournant et s'appliquant à une espèce corporelle qui est étendue" (réponse aux V Object. contre la VI M. n° 18).

„Przesada racjonalna (ordo) i przesada irracjonalna (natura) w swych absolutnych rozwinięciach tak się oto przedstawiają:

ordo: ordo naturandy $(1_{a+a'})$, ordo (systema) naturae ordinarandae $(1_{b+b'})$, ich zaś złożenie to ordo naturans $(1_{a+a'})(1_{b+b'})$

natura: natura ordinanda $(0_{aa'})$, natura ordinans $(0_{bb'})$ ich zaś suma to natura ordinata $(0_{aa'+bb'})$

partes extra partes

Teorja absolutu
(Metafizyka jako nauka ścisła)

Przedmowa

Część I Geometrja filozoficzna

Rozdział I Zastosowanie geometrji kategoryjalnej w filozofii
" II Logika a geometrja
" III Geometrja kategoryjalno-logiczna
" IV Geometrja ontologiczna.

Część II Geometrja filozoficzna a metafizyka

Rozdział V. Rzekoma neutralność geometrii filozoficznej
" VI. Elementy absolutne w geom.-fil.-ej.
" VII Niesprzeczność i prawdziwość elem. absolutnych
" VIII Geometrja filozoficzna jako organon metafizyki

Część III Metafizyka geom.-a

Rozdział IX Ontologja geom.-na świata absolutnego
" X Zasady absolutu a katagoryje świata
" XI Absolut i jego przejawy
" IX Teorja a istota absolutu.

Bréhier Matière [illegible] et Création R[illegible] 1937
Według More'a i Clarke (Animadvers. ad Rohault)

l'étendue est caractère général de l'être (?)

[l'étendue spirituelle est pénétrable]
[illegible] [illegible] niematerjalnych

Descartes, Malebranche, Spinoza, More

(albowiem / Chaque être a une sorte d'étendue dynamique et personnelle)

1) More B. [illegible] ∞ [illegible] = [illegible]

[illegible] = atrybut Boga ([illegible])

bo [illegible] infinita expansio divinae essentiae [1 le lieu des corps] [Newton]

2) Malebranche – [illegible] ∞ [illegible]
étendue intelligible = objet d'intelligence

étendue substance matérielle – [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible])

3) Spinoza { [illegible] atrybut Boga [illegible] More
{ [illegible] niematerjalnej [illegible] Descartesa

Rivaud. Réflexions sur la méthode cartésienne R[illegible] 1937

La vraie science universelle ~~[illegible]~~ c'est la méthode ...

aptitude générale à vaincre les difficultés d'ordre varié.

47. L'imagination est donc essentiellement la faculté de voir les objets dans l'espace. — Sans elle, pas de géométrie.

55. Descartes ne croit pas qu'il soit possible de construire mathématiquement la métaphysique

57. Une grande partie des qualités sensibles n'est pas immédiatement réductible à la figure et à l'étendue

— — ne sont accessibles à l'entendement que

Laporte. La connaissance de l'étendue chez Descartes. Revue philos. 1937

35

261 „Par la méthode dont je me sers, dit Descartes, tout ce qui tombe sous la considération des géomètres se réduit à un même genre de problèmes, qui est de chercher la valeur des racines de quelque équation"[4]

„la résolution des rapports spatiaux" en opérations de l'esprit.

„La dimension spatiale, fournie par une sorte d'imagination a priori, ne plus qu'un vain appui extérieur pour une conception, dont la valeur essentielle est indépendante de toute représentation spatiale imaginative.

Intellectualisée de la sorte, rien n'empêche que l'étendue ne soit un attribut de Dieu, comme le veut Spinoza ou une idée de Dieu, comme le veut Malebranche. Rien n'empêche donc non plus, qu'elle ne soit, comme le veut Descartes, une idée innée de l'homme.

262 suivant Brunschvicg à (Les étapes 107, 110, 132) il y aurait chez Desc. deux sortes d'étendue : celle du géomètre, qui est étendue intellectualisée, et celle du physicien, qui est une étendue pure et simple.

„ --- à quoi s'ajoutera .. la question de savoir, comment le même nom s'applique à l'une et à l'autre, comment deux „idées" de caractère radicalement différent - l'une statique, l'autre dynamique, l'une extérieure, l'autre intérieure, l'une indivisible, l'autre divisible peuvent --- exhiber le même objet."

263 La vraie pensée de Descartes me semble être au contraire qu'il n'y a ni deux genres d'étendue, ni, à strictement parler, deux genres de connaissance de l'étendue.

274 Étendue = corpus continuum indeterminatae magnitudinis sive indefinitum, in quo nihil praeter extensionem consideratur"
(Lett. à Morus 5 fevr. 1649). || Praeterea omnis ta, ut habet partes extra partes et est imaginabile[4] A.T. tom V p. 23
„quae sint determinatae magnitudinis et figurae.

Milhaud (Phil. géomètres) — étendue intelligible

str. 183

W rozwoju i rozwiązaniu Menechma [illegible] dwóch środków [illegible] przyczyny za pomocą dwóch parabol i [illegible] sobie, że każda [illegible] krzywa jest [illegible] charakterystyczną (σύμπτωμα) jest pewien stosunek liczbowy — powiada Milhaud: „C'est déjà, deux mille ans avant Descartes la géométrie analytique qui prend naissance, sinon dans la forme, au moins dans son esprit. Une courbe tire toute sa raison d'être, toutes ses propriétés d'une relation quantitative entre des longueurs et des surfaces qui correspondent à chacun de ses points. Au fond elle est tout entière dans cette relation, qui est son caractère spécifique. Et c'est ainsi que tous les progrès de la géométrie au temps de Platon concourent à une pénétration de plus en plus étroite de la quantité dans le continu de l'intuition.

G. Loria: Descartes géomètre. Revue de Métaphysique et de Morale, janvier 19…

str. 209-9: ~~[illegible]~~ Ce retour aux problèmes déterminés (rozwiązanie [illegible] geometryczne) nous prouve que pour lui (Desc.) les coordonnées étaient, non un auxiliaire pour représenter le cours d'une fonction (comme pour N. Oresme) ou un auxiliaire pour étudier les propriétés des figures, mais seulement une aide pour résoudre les problèmes de la géométrie."

L. Brunschvicg, La pensée intuitive chez Descartes et chez les cartésiens (R. de M. et de M. Jan 1937)

str. 10, „ de la Géométrie de 1637 se réduit, en effet, par la science de l'étendue détachée de l'imagination de l'espace ; elle se constitue à partir pur de l'établissement de relations purement intelligibles ; son objet est entièrement immatériel, une réalité de pensée, une idée"

S. V. Keeling, Le réalisme de Descartes et le rôle des natures simples. R. de M. et de M. 1937 I

80 De plus la connaissance non-mathématique doit être logiquement antérieure à la connaissance mathématique ; car, pour connaître les quantités déterminées de la figure ou des corps, on doit savoir ce que sont les qualités ou les attributs dont elles sont les déterminations.

(przedmioty matem. — to granice możliwych stosunków między nimi)

„ Eae [illegible] naturae rerum se conformes

(Artykulacje (różnice) w rzeczywistości : figure, położenie, wymiar (nieruchome, prostota, wielkość = rozmiar)

92. Les relations entre ces collections et par conséquent entre leur figures discrètes ou numériques seront de relations d'ordre ; entre les grandeurs et, par suite, entre leur figures continues, ce seront des relations de mesure.

d

b

a c e x

$$\frac{ab}{ac} = \frac{ac}{ad} = \frac{ad}{de}$$

~~$ba^3 = ay^3$~~

~~$ay = b^2$~~

m. à b

2 moyennes proportionnelles $a : x = x : y$
$x : y = y : b$

$ay = x^2$
$bx = y^2$

$ab = xy$ (hyperbole)
$a^2 b y = x^3$ (racine 3e degré)

Milhaud Les philosophes géomètres de la Grèce
Platon et ses prédécesseurs.

194 „Simplicius [in Phys. 32b] nomme, d'après Alexandre d'Aphrodisias, les disciples qui avaient rédigé ces leçons et avaient ainsi fourni la matière du traité du Bien [περὶ τἀγαθοῦ]: Speusippe, Xénocrate, Héraclide, Hestiée et Aristote. Un disciple immédiat d'Aristote, Aristoxène, nous a laissé sur l'enseignement oral de Platon ce curieux renseignement: „On était venu croyant entendre parler de ce qui s'appelle bien parmi les hommes, de richesse, de santé

$bx^2 = ay^3$

de force, en un mot de quelque merveilleuse félicité, et lorsque arrivaient les [illegible] sur les [illegible] et les mathématiques, et l'astronomie, et la [illegible] tout cela semblait [illegible], les uns ne comprenaient pas les autres [illegible] s'en allaient. C'est là qu'Aristote conçut le [illegible] avec la [illegible] d'Ampère par ses entretiens aux difficultés de la Science (Herm. II, 20, éd. [illegible])

Ravaisson, La Mét. d'Aris-t. I, 69 note

[illegible] cogitationes privatae (Desc. [illegible] 40).

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

f

d

b

a c e

$$\frac{ab}{ac} = \frac{ac}{ad} = \frac{ad}{ae}$$

Sn Parret

(Ch. Reyn 1.20)

[illegible]

" Ex rebus materialibus ascendere possumus in aliqualem cognitionem immaterialium rerum

S. Th. p. I q. 88. a. 2.

G. Milhaud: Descartes savant, Paris Alcan 1921

58 „Pour M. Adam le 10 novembre 1619 fut probablement marqué par une grande découverte mathématique pour la résolution de laquelle, nous n'avons que l'embarras du choix: mathématique universelle, ou bien réforme de l'algèbre, ou bien expression de toutes les quantités par des lignes et des lignes elles-mêmes par des caractères algébriques" (A. T. XII p. 50).

58 Milhaud 10. XI „les fondements de la Méthode et de son Analyse" — [illegible] — invention de la Méthode (Analyse) peut être aussi de la Mathématique universelle.

57 Magnetics: [illegible] charakterystyka uniwersalna i [illegible] przeprowadzona w całej fizyce [illegible] fondements de la Science admirable.

55–56 Analogie świat – duch, poznanie – [illegible] przez [illegible] (1) [illegible] duch – jako świat [illegible] (2) duch [illegible] (światło)

według Milhauda (Brémonda) „la science admirable = une science des choses d'en haut, un mode général d'interprétation du langage céleste?" Lecz to hipotezy zbyt [illegible] [illegible]

Milhaud: nie metoda, lecz la science universelle de sa généralisation (postęp) 22

140. Comte (cours t. ...)

$a : b$

$x : a = b : x$

42. A part l'exemple particulier cité plus haut, qui se trouve comme perdu au milieu de recherches d'un tout autre caractère, Descartes veut trouver par l'inconnue non pas ~~...~~ un nombre calculé à l'aide d'une formule, mais une longueur.

(niemiec, jezuita)

237. Clavius (... Opera mathematica, tome II, t. II), 1611 – praktyka ... geometrii ... proporcji lub 2 średnich proporcjonalnych.

1591 1631

Viète, Harriot – poprzednicy D. w algebrze

248. Dwa aspekty dzieł Descartesa: 1) metoda i metaf. 2) ... geometria i algebra

Viète odnowił myśl starożytnych o rozwiązaniu równań przez sprowadzenie drugiej równania ...

Hipokrates z Chios pierwszy sprowadził problem deljski do szukania dwóch proporcjonalnych

d. c. ostatniej stronicy:

Symbole mat-e: Kartezjusz nigdy nie był bardziej przejęty tą rzeczą, jak właśnie w Olympica i nigdy się już nie wyrzekł, że wyraża ją jedno w swym liście o wynalezieniu języka powszechnego. – Milhaud odrzuca interpretację Hamelina" (Chevalier 49) (twierdzi on że chodzi tu o wyrażanie rzeczy wyższych przez obrazy poetyckie dane przez wyobraźnię) conspiciendas) Olympicis

Jest [illegible]

1) Rzeczy [illegible] słowo [illegible] Olympica
ventus spiritum significat, motus cum tempore vitam, lumen cognitionem, calor amorem, activitas instantanea creationem
[illegible] wszechmoc, ... [illegible]

3 metody: (jedność metody naukowej)

1) geometrja w zast. do mechaniki etc.
2.) nauka o liczbie i proporcjach (mat. univ.)
3) analogja przez symbole wyobraźni/fizyczne (characteristica univ.)
pomieszanie wyst. z dedukcją
i symbole matematyczne (języka characterystyka univ.)

[φαντασία między αἴσθησις i νόησις Arist. De anima Γ 3
Znaki jak i zjawiska symbole jako twór władzy wyobraźni
por. Heidegger 122 odn.]

Cogit. privatae: „Sunt in nobis semina scientiae ut in silice
quae per rationem a philosophis educuntur,
per imaginationem a poetis excutiuntur magisque elucent."

Millet nazywa go [illegible] Olympijczykiem:
u nas przyrodnika dedukcyjnego i czystego myśliciela,
a odkrywcę prawdziwej istoty i zasług naukowych
przyczyn [illegible] się z odkryciem analizy i jak one
jest konsekwencją odkrycia metody

5/3 w. seksta | 5/4 w. tercja | 4/3 kwarta | 3/2 kwinta | m. seksta 8/5 | m. tercja 6/5

Mała seksta 8/5

[illegible] Chanut'a – (przyjaciela Descartesa)

Napis na grobowcu Descartesa.

„In otiis hibernis componens
mysteria naturae cum legibus matheseos,
utriusque arcana eadem clave reserari
posse ausus est sperare."

4 [illegible]:
l'évidence, la réduction au simple
l'ordre, l'énumération complète

~~Teoria~~ ~~po~~ Met. przed krytyką poznania — Chevalier

1. Krytyka ~~metafizyki~~ Hume'a, Kanta, Bergsona

Hume nie uznaje przedmiotowego ważności rozumu. Wiedza z czystych pojęć nie jest wiedzą o przedmiotach. (Skrajny empiryzm; tylko o analit. charakterze)

Kant ~~nie~~ uznaje ~~metafizykę~~ i dowodzi przedmiotowości rozsądku ale tylko dla świata fenomenalnego (jest ten fenom-izm wynikiem błędnej tezy Kopernikowskiej). A więc ~~nie~~ żadne poznanie naukowe nie sięga do rzeczy s. w. sobie, tem bardziej poznanie metafizyczne.

~~Bergsona krytyka metaf.~~ W jakiem znacz. metafizyka może być nauką w. Kanta. (Krytyka) Bergsona irracjonalizm i atak na metafizykę jako naukę teoretyczną.

~~Krytyka~~ Różnica stanow. Kanta i Bergsona względem rozumu. ~~Dla~~ Kanta wszystkie kategorjalny ratuje nauczanie, daje świat ~~błędny~~, choć tylko fenom-na, dla Bergsona, który zna prawdę teoretyczną, rozum ją zniekształca tę prawdę i bezpośredniość.

2. Ontologia a kategorjologia. Kategorjologia w najd. systemach filozof. (przedcz. kultury, Chińczycy) Kategorje Pitag., Empedoklesa, Platona, Arystotelesa (Między ~~abstrakcja Platona~~ ~~...~~ filozofją Arystotelesa. Metafizyka — Ontologia (univers.), a analogja.

3. ~~Anal. Badania...~~ Pojęcia [illegible] analogji, Budowa analogiczna świata. Izomorfizm. Zasada zachowania formy. Forma jako Kategorja.

4. Kategorjologia regionalna. Wybór nauki teoretycznej

Przegląd geometryi. Kategoryalizacja geometr.

Jaka to geometrya? Rys histor.

— mówiem nie wie o czem mówi

[illegible] Geom. jest Algebra [illegible]

Rys historyczny. Kategorj. logiczne. Kateg.

Geom. alg. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Ideał [illegible] geometr. czy geom. [illegible] Magistrum? [illegible]

(Kategorj. ontologiczne geom. fil. = filoz. geometryczna)

5. Realizacja tego programu. Odwzorowanie. Struktury

6. Metaf. a ontol. Ontol. [geom] jest metodą metaf.

~~Metaf.~~ Metaf. jako nauka o [illegible], jako o el. [illegible] (przed- i poza). Równoprawn. ontol. i metaf. [illegible] (el. SK.) Pojęcie abs. i el. absol. Nowa [illegible] od liczby elem.

7. ~~[illegible]~~ Architekt. el. absolutnych. Absolut (Cayley)

8. Filozof. jest nauką o typ. teoret.-matemat.

Mathesis universalis. [illegible] [illegible]. Ontol.

SK — na elem. i [illegible]. Met. a nauki [illegible]. Jako [illegible] i [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] nauk [illegible].

Olympica (koniec 1619, początek 1620):

~~Dziesiątego listopada 1619, gdy byłem~~

" X Novembris 1619, cum plenus forem ~~pełen entuzjazmu i odkryłem~~

~~Enthusiasmo et mirabilis scientiae~~

~~podstawy cudownej nauki~~ fundamenta reperirem

~~Cogitationes privatae~~

" Sunt in nobis semina scientiae, ut in silice, quae

per rationem a philosophis educuntur,

per imaginationem a poetis excutiuntur

magisque elucent

Ut imaginatio utitur figuris ad corpora

Jedność metody: jak wyobraźnia posługuje się figurami dla

concipienda, ita intellectus utitur quibusdam corporibus

ciał ... tak rozum posługując się pewnemi ciałami

sensibilibus ad spiritualia figuranda, ut vento, lumine;

zmysłowemi dla wyobrażenia sobie rzeczy duchowych,

unde altius philosophantes mentem

jak wiatrem, światłem; stąd głębiej filozofując, możemy

~~cognitione possumus in sublime tollere~~ "

~~przez poznanie unieść umysł wzwyż~~ (AT X, 217. — Cit.

wg ... metafizyce ... Chmaj 50)

" Zastanawiając się nad rolą wyobraźni w poznaniu matem-em,

zwrócił K. uwagę na możność zużytkowania symbolów dla

poznania rzeczy duchowych i w tej myśli wyjaśniania Olympica,

... myśl rzeczami zmysłowemi a duchowemi ...

... Olympica. (Chmaj 57 – Rozwój filozofii Kartezjusza

1930. Pam. Ak. Um. Krak.)

" Hamelin utrzymywał, że trzeba brać symbolizm Olympica

dosłownie, Rzeczy duchowe, myśli się, według K-a, jakby

przedstawiamy ... - ... z ... i sposób

... możemy ... przez symbole matematyczne.

